

Profil praktyczny

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: media i dziennikarstwo

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: Wyższa Szkoła
Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie

Data przeprowadzenia wizytacji: 10-11.03.2023

Warszawa, 2023

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	5
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	6
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	6
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	6
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	13
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	24
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	30
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	36
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	40
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	43
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	44
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	48
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	50
Zalecenia	54

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: dr hab. Maria Próchnika członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Katarzyna Konarska – ekspert PKA
2. dr hab. Patrycja Szostok-Nowacka – ekspert PKA
3. Anna Górka – ekspert PKA z grona pracodawców
4. Małgorzata Poszwa – ekspert PKA z grona studentów
5. dr Anna Sikora – sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku media i dziennikarstwo, prowadzonym w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac przyjętego przez Prezydium PKA na rok akademicki 2022/2023. Poprzednia wizytacja na kierunku odbyła się w roku akademickim 2015/2016 i na podstawie uchwały z Prezydium PKA z dnia 9 marca 2017 roku nr 94/2017 zakończyła się wydaniem oceny pozytywnej.

Aktualne postępowanie oceniające zostało przeprowadzone zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej prowadzonej zdalnie przez Polską Komisję Akredytacyjną.

Przed rozpoczęciem zdalnej wizytacji dokonano podziału obowiązków pomiędzy ekspertami biorącymi udział w pracach zespołu oceniającego. Ponadto w porozumieniu z koordynatorem wizytacji wyznaczonym z ramienia Uczelni ustalono szczegółowy harmonogram przebiegu wizytacji wraz z uwzględnieniem kluczowych spotkań z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Zgodnie z procedurą postępowania oceniającego przed wizytacją zespół oceniający dokonał analizy danych i informacji zawartych w raporcie samooceny i załącznikach do raportu przedłożonych przez Władze Uczelni oraz opracował raport wstępny. W zakresie wyznaczonej odpowiedzialności za przydzielone kryteria członkowie zespołu oceniającego wypełnili karty spełnienia standardów jakości kształcenia, które stanowiły podstawę do przygotowania wykazu pytań i wątpliwości wymagających dodatkowego wyjaśnienia jeszcze przed wizytacją.

Wizytację poprzedzono wewnętrznym spotkaniem zespołu oceniającego, które posłużyło wymianie wstępnych refleksji po lekturze raportu samooceny. Zespół zapoznał się z załączonymi dokumentami do raportu samooceny oraz dodatkowymi informacjami przesłanymi przez Uczelnię przed wizytacją. Podczas spotkania omówiono kryteria oceny, raport wstępny zespołu oceniającego oraz formułowano dalsze pytania i wątpliwości w odniesieniu do spełnienia standardów jakości kształcenia. Ponadto dokonano ostatecznego potwierdzenia szczegółowego harmonogramu przebiegu wizytacji, w tym spotkań oraz podziału odpowiedzialności pomiędzy członkami zespołu oceniającego w trakcie wizytacji. Przed wizytacją zespół oceniający dokonał wyboru prac dyplomowych i prac etapowych,

wybrał zajęcia do hospitacji oraz ustalił wymogi związane z udokumentowaniem infrastruktury wykorzystywanej w procesie kształcenia, w tym obiektów bazy dydaktycznej Uczelni i biblioteki.

W trakcie wizytacji odbyły się spotkania z Władzami Uczelni, osobami odpowiedzialnymi za realizację procesu kształcenia na wizytowanym kierunku, w tym z autorami raportu samooceny, z reprezentacją studentów oraz nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia na kierunku media i dziennikarstwo, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, z osobami odpowiedzialnymi za umiędzynarodowienie procesu kształcenia, wsparcie osób z niepełnosprawnościami oraz politykę jakości kształcenia.

Przeprowadzono hospitacje zajęć prowadzonych na ocenianym kierunku oraz dokonano przeglądu udostępnionej przez Uczelnię dokumentacji dotyczącej m.in.: realizacji procesu kształcenia, w tym prac dyplomowych i etapowych, umiędzynarodowienia, funkcjonowania wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia oraz systemu wsparcia studentów w procesie kształcenia i osiągania efektów uczenia się.

Wymiana informacji pomiędzy członkami zespołu oceniającego odbywała się na bieżąco podczas spotkań zaplanowanych zgodnie z harmonogram wizytacji. Spotkania te posłużyły ekspertom do systematycznego podsumowywania oceny spełnienia kryteriów wyznaczonych w ramach przydzielonej odpowiedzialności. Przed zakończeniem wizytacji odbyło się spotkanie podsumowujące zespołu oceniającego, podczas którego potwierdzono pozyskanie wszystkich niezbędnych informacji w celu zapewnienia kompleksowej oceny wszystkich kryteriów oraz omówiono pierwsze spostrzeżenia, o których poinformowano Władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

W wyniku ścisłej współpracy członków zespołu oceniającego, a w szczególności sekretarza zespołu oceniającego z koordynatorem wizytacji, wyznaczonym z ramienia Uczelni, na bieżąco prowadzono koordynację działań wspierających sprawny i zgodny z harmonogramem przebieg wizytacji.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	media i dziennikarstwo	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	praktyczny	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne/ niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	nauki o komunikacji społecznej i mediach – 100%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów – 180 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym	6 miesięcy – 720 godzin – 30 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	1. <i>nowe media</i> 2. <i>media firmowe</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	25	42
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	1577	925
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	92	66
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne	112	112
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	56	56

¹W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	Kryterium niespełnione
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	Kryterium niespełnione
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	Kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	Kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	Kryterium spełnione częściowo

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Koncepcja i cele kształcenia określone dla kierunku media i dziennikarstwo są zgodne z ogólnie zarysowanymi misją i celami Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie (WSPA)

(Strategia WSPA 2021-2026; Statut WSPA z dn. 16 maja 2022 r), która w Statucie za główne zadanie określa m.in. “kształcenie studentów w zakresie wiedzy specjalistycznej oraz stymulowanie twórczego rozwoju studentów i pracowników, wyzwalanie i wzbogacanie potencjału ludzkiego”. W Kodeksie Etyki (Załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 72/R/WSPA/2016-2017 Rektora Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie z dn. 12 września 2017 r.) Uczelnia deklaruje, że jest “uczelnią kształtującą i integrującą studentów z całego świata, stosującą nowoczesne formy kształcenia, otwartą na różnorodność; kształtującą prospołeczne postawy. Poprzez świadomy proces edukacyjny nakierowany na rozwój poczucia podmiotowości człowieka, wzmacniamy kompetencje społeczne i zawodowe niezbędne na globalnym rynku pracy”.

WSPA zapewnia, że dba również o wysoką jakość kształcenia: “dąży do innowacyjnych rozwiązań, a wypracowane pomysły wykorzystuje w codziennej pracy; w wykonywaniu powierzonych działań zawsze uwzględnia zmieniające się oczekiwania i potrzeby rynku; wprowadza nowoczesne metody nauczania i systematycznie włącza studentów i słuchaczy w aktywne uczestnictwo w zajęciach”. W tworzeniu koncepcji kształcenia uwzględnia się kierunki i prognozy rynku oraz potrzeby pracodawców poprzez konsultacje z instytucjami społecznymi i przedsiębiorcami. Od 31 maja 2017 roku funkcjonuje na Uczelni Konwent Rozwoju WSPA, w którego skład wchodzi przedstawiciele lokalnych i regionalnych podmiotów, instytucji publicznych, organizacji i przedsiębiorstw. W trakcie posiedzeń Konwentu omawiana jest przede wszystkim strategia rozwoju Uczelni.

W WSPA przyjęto zasadę konsultowania procesu kształcenia z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w szczególności w ramach powołanych dla każdego kierunku Rad Konsultacyjnych. W ostatnich latach skład tego ciała dla kierunku media i dziennikarstwo podlegał zmianom wynikającym z przemian w zakresie i sposobach współpracy oraz z zawierania nowych porozumień z Partnerami Technologicznymi. Spotkania Rady Konsultacyjnej odbywają się cyklicznie (raz w roku), niemniej nie zawsze mają one charakter wspólnych posiedzeń. Z udostępnionego zespołowi oceniającemu raportu z posiedzenia Rady Konsultacyjnej dla kierunku media i dziennikarstwo wynika, że pomiędzy grudniem 2022 roku a styczniem 2023 r. przeprowadzono indywidualne konsultacje w sprawie proponowanych przez nowe Władze dziekańskie zmian programowych, w tym wprowadzenia nowych specjalności (od 2023/2024 roku).

Skład Rady Konsultacyjnej stale się zmienia, co wpływa niekorzystnie na efektywność procesu konsultacji, a tym samym przekłada się na ograniczoną celowość i przypadkowość modyfikacji dokonywanych w programie studiów. Należy również zauważyć, że opinie dotychczasowych składów Rady dość pozytywnie oceniały przedstawiane programy, a jednocześnie Władze dziekańskie decydowały się na wprowadzenie zasadniczych zmian, w tym w zakresie oferowanych specjalności. Konsultacje z obecnym składem Rady również mają charakter dość ogólny, co wynika z niedostatecznie precyzyjnie sformułowanego kwestionariusza (ankieta zawiera przede wszystkim pytania odnoszące się do ogólnej działalności uczelni, natomiast kwestie programowe pozostawiono do swobodnej interpretacji respondentów).

Zmiany koncepcji kształcenia, jak i wszelkie modyfikacje, w tym zmiany programu studiów i oferowane specjalności, jak deklaruje Uczelnia, są konsultowane również z interesariuszami wewnętrznymi - wykładowcami. Nie przedstawiono jednak sposobów postępowania w przypadku zasięgania opinii nauczycieli akademickich na temat proponowanych zmian czy możliwości przekazywania ewentualnych sugestii z ich strony, dotyczących organizacji czy formy prowadzenia konkretnych zajęć. Z rozmów, jakie miały miejsce podczas spotkania członków zespołu oceniającego z nauczycielami

akademickimi prowadzącymi zajęcia na ocenianym kierunku, wynika, że Uczelnia bierze pod uwagę opinię pracowników, niemniej nie ma ona sformalizowanego charakteru.

Koncepcja kształcenia na kierunku media i dziennikarstwo wpisuje się w dyscyplinę nauki o komunikacji społecznej i mediach, do której kierunek jest przyporządkowany. Przesłanki i cele zostały ujęte w koncepcji kształcenia i znajdują odzwierciedlenie w efektach uczenia się, a dyscyplina nauki o komunikacji społecznej i mediach stanowi podstawę konstrukcji koncepcji kształcenia. Opis efektów uczenia się na kierunku obejmuje 44 kierunkowe efekty uczenia się (15 w zakresie wiedzy, 19 w zakresie umiejętności i 10 w zakresie kompetencji społecznych) zakładanych dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu studiów.

Kierunkowe efekty uczenia się odpowiadają ogólnym założeniom przyjętej koncepcji i celów kształcenia oraz profilowi praktycznemu. Tylko częściowo są zgodne z charakterystykami drugiego stopnia efektów uczenia się dla poziomu 6. Polskiej Ramy Kwalifikacji. Większość sformułowanych efektów nie zawiera określonego poziomu zaawansowania wiedzy do opanowania przez studentów. Najczęściej używa się określeń „ma wiedzę” i „zna i rozumie”, które nie wskazują poziomu i stopnia przyswajanej wiedzy i nie potwierdzają, że student nabędzie wiedzę z zakresu nauk o komunikacji społecznej i mediach w stopniu zaawansowanym. W opisie zakładanych efektów uczenia się z zakresu wiedzy, albo, co zaznaczono wyżej, pominięte zostało określenie poziomu zaawansowania wiedzy zakładanej do nabycia przez studentów, albo używane jest określenie tego stopnia jako średnio zaawansowany, które to określenie nie występuje w charakterystykach drugiego stopnia efektów uczenia się właściwych dla 6. poziomu PRK. Należy także zauważyć, że, pomimo, iż kierunek jest przyporządkowany do dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach nazwa tej dyscypliny nie występuje w opisie zakładanych efektów uczenia się, a w opisie efektu DKS_W01 odnoszącym się bezpośrednio do nabycia przez student wiedzy z dyscypliny, w której osadzony jest kierunek studiów, użyta została nazwa dyscypliny – medioznawstwo oraz jej definicja („nauka traktująca o treści, funkcjach, historii, znaczeniu i skutkach działania mediów”), niezawierająca jakichkolwiek przywołań związanych z komunikacją społeczną⁵.

Efekty uczenia się w zakresie wiedzy nie mają również charakteru kompleksowego, ich opis nie wskazuje też na możliwość opanowania przez studentów w sposób systemowy wiedzy z zakresu komunikacji społecznej. Spośród 15 efektów uczenia się nieliczne, zaledwie 2 (DKS_W01 i DKS_W05) odnoszą się wprost do wybranych zagadnień związanych z dyscypliną nauki o komunikacji społecznej i mediach, przy czym nie jest określone, jakie jest podłoże tego wyboru, przez co staje się on przypadkowy. Jednocześnie efekty uczenia się określone dla kierunku sformułowane są w bardzo ogólny sposób, co nie pozwala na określenie zakresu wiedzy zakładanej do nabycia przez studenta. W opisie zakładanych efektów uczenia się pominięto zagadnienia związane z funkcjami, procesami, poziomami i formami komunikowania, jak również kwestie dotyczące aktorów komunikowania, co stanowi niezbędną podbudowę teoretyczną do kształtowania umiejętności praktycznych związanych z medialnym sektorem rynku pracy.

⁵ Wszystkie przykłady zaprezentowane w tekście raportu zespołu oceniającego służą do zilustrowania i ułatwienia zrozumienia istoty błędów i nieprawidłowości popełnianych w odniesieniu do poszczególnych aspektów oceny w ramach poszczególnych kryteriów i nie stanowią wyczerpującej listy wszystkich błędów i nieprawidłowości określonego rodzaju dostrzeżonych przez zespół oceniający.

W Raporcie samooceny niejednokrotnie podkreśla się, że: “Kształcenie na kierunku formuje u studentów rozumienie płynności rynku medialnego i związanych z nim regulacji prawnych i instytucjonalnych” czy “moduły zawierające posegregowane tematycznie i pragmatycznie treści (...), które uszeregowano w kolejności umożliwiającej uruchomienie u studenta świadomości i konieczności zaakceptowania społeczno-technologicznych zależności przyczynowo skutkowych, zachodzących współcześnie w branży medialnej w nieustającym sprzężeniu zwrotnym” tym samym wskazując, że jednym z efektów uczenia się powinno być posiadanie wiedzy o różnych strukturach i instytucjach medialnych, co z kolei nie znajduje odzwierciedlenia w zakładanych kierunkowych efektach uczenia się, jak również treściach programowych.

Niektóre efekty uczenia się zostały sformułowane nie tylko w sposób ogólny, ale również niejasny, co nie pozwala ustalić, jaki zakres wiedzy student nabydzie w procesie uczenia się. Przykładem może być opis efektu DKS_W13: “Zna i rozumie struktury instytucji społecznych (kulturowych, politycznych, prawnych, ekonomicznych), fakty, oraz zjawiska dotyczące mediów na szczeblu lokalnym, krajowym i międzynarodowym”. W wielu przypadkach, ze względu na brak np. określenia zakresu wiedzy do opanowania lub bardzo ogólne określenie tego zakresu, jak również rodzaju i przedmiotu umiejętności nie jest możliwe zbudowanie skutecznego systemu sprawdzania i oceniania efektów uczenia się nabytych przez studentów, a także oszacowania nakładu pracy studenta niezbędnego do nabycia efektów uczenia się opisanych w tak ogólny sposób, ani ustalenia prawidłowej proporcji liczby godzin udziału w zajęciach oraz liczby godzin pracy indywidualnej studenta związanej z tymi zajęciami, umożliwiającej nabycie zakładanych efektów. Przykładem mogą być efekty z zakresu umiejętności (DKS_U04, DKS_U05, DKS_U06 czy DKS_U07), których poziom ogólności nie pozwala na precyzyjną weryfikację efektów uczenia się. W jaki sposób można bowiem sprawdzić, że student “potrafi w średniozaawansowany sposób obsługiwać nowe media, w tym media związane z powstaniem i rozwojem Internetu”, skoro nie wskazano o jakie “nowe media” chodzi, na czym polega obsługa tych mediów i wreszcie, o jakie “media związane z powstaniem i rozwojem Internetu chodzi”.

Wiele kierunkowych efektów uczenia się ma charakter niejednorodny, to znaczy, że w jednym opisie znajduje się wiele efektów, co uniemożliwia zbudowanie rzetelnego systemu sprawdzania i oceniania efektów uczenia się nabywanych przez studentów. Przykładem tak sformułowanych efektów są: DKS_W10 „posiada wiedzę na temat etycznych, prawnych, społecznych oraz ekonomicznych uwarunkowań działalności zawodowej związanej ze studiowanym kierunkiem, w tym zna podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej, prawa mediów, prawa autorskiego oraz ochrony i bezpieczeństwa danych”, DKS_W15 „posiada wiedzę o kreatywności i podmiotowości człowieka, zna i rozumie twórcze i praktyczne zastosowanie nabytej wiedzy z zakresu komunikacji społecznej i mediów w działalności zawodowej, w tym związanej z zarządzaniem mediami i specyfiką pracy redakcyjnej”, DKS_U07 „potrafi posługiwać się nowoczesnymi narzędziami właściwymi dla mediów i zawodów związanych z komunikacją społeczną, potrafi wchodzić w różne role zawodowe związane ze studiowanym kierunkiem”, DKS_U10 „posiada umiejętność analizy i rozwiązywania konkretnych problemów w pracy specjalisty PR, marketingu medialnego, proponuje odpowiednie rozstrzygnięcia w tym zakresie, posiada umiejętność wdrażania proponowanych rozwiązań w praktyce (szczególnie w zakresie tworzenia strategii marketingowych i public relations dla konkretnych organizacji)”.

W opisach niektórych kierunkowych efektów uczenia się zakłada się w sposób nierealistyczny nabycie przez studenta takich np. umiejętności, jak: DKS_U11 „prawidłowo stosuje wykładnię przepisów z zakresu prawa, potrafi interpretować regulacje prawne związane z wykonywanym zawodem

i postępować zgodnie z nimi” lub DKS_U19 „potrafi prowadzić własną działalność gospodarczą oraz zarządzać redakcją, jej działami i innymi wewnętrznymi strukturami organizacyjnymi”.

Opis kierunkowych efektów uczenia się nie jest wewnętrznie spójny, bowiem często w opisie efektów uczenia się dotyczących wiedzy brak jest odniesienia do wiedzy stanowiącej podstawę nabycia przez studenta efektów uczenia się zawartych w kategorii umiejętności, np. efekty DKSD_U06 – potrafi w średniozaawansowany sposób obsługiwać nowe media, w tym media związane z powstaniem i rozwojem Internetu, DKS_U07 – potrafi posługiwać się nowoczesnymi narzędziami właściwymi dla mediów i zawodów związanych z komunikacją społeczną, potrafi wchodzić w różne role zawodowe związane ze studiowanym kierunkiem, DKS_U19 – potrafi prowadzić własną działalność gospodarczą oraz zarządzać redakcją, jej działami i innymi wewnętrznymi strukturami organizacyjnymi nie mają żadnego odniesienia w efektach z zakresu wiedzy, której nabycie umożliwiłoby wykształcenie tych umiejętności.

Efekty uczenia się przypisane do zajęć określonych w programie studiów mają charakter specyficzny, jednak ich opis zawiera te same błędy konstrukcyjne, które zostały zidentyfikowane w opisie efektów uczenia się zakładanych dla kierunku. Nieprawidłowy opis efektów uczenia się zakładanych dla zajęć skutkuje wskazanymi wyżej nieprawidłowościami m.in. w systemie sprawdzania i oceniania efektów uczenia się nabywanych przez studentów oraz określeniu nakładu pracy studenta niezbędnego do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Do błędów popełnianych w definiowaniu efektów uczenia się zakładanych dla zajęć określonych w programie studiów należy zaliczyć: (1) niejednorodność opisu efektów, tj. obejmowanie wielu wyraźnie zróżnicowanych efektów w jednym opisie (2) brak precyzyjnego określenia zakresu wiedzy do opanowania przez studenta w opisie efektów uczenia się, (3) stosowanie omówień zastępujących precyzyjne określenie przedmiotu umiejętności, (4) brak wewnętrznej spójności opisu efektów uczenia się zakładanych dla określonych zajęć, wyrażający się braku powiązania między efektami z zakresu wiedzy, a efektami z zakresu umiejętności.

Za przykład istoty popełnianych błędów może posłużyć opis efektów uczenia się dla zajęć *ePR i komunikacja kryzysowa*. Dla tych zajęć zostały zdefiniowane m.in. efekty: Student potrafi: (1) z wykorzystaniem odpowiednich narzędzi i posiadanej wiedzy, określić przyczyny i skutki wystąpienia kryzysu komunikacyjnego, analizować i rozwiązywać problemy z zakresu e-PR, podejmować decyzje o zmianach w prowadzeniu public relations wobec kryzysu, opracować plan antykryzysowy, (2) określić w jaki sposób kryzys wpłynie na wizerunek organizacji, zarządzać komunikacją kryzysową, dyskutować o proponowanych działaniach, prowadzić skuteczną komunikację kryzysową z mediami i otoczeniem, zawierając tylko w tych dwóch efektach (a dla przykładowych zajęć jest ich znacznie więcej) 8 efektów uczenia się, określających umiejętności o dużej złożoności. Nabycie przez studentów umiejętności określonych tylko w tych dwóch przytoczonych efektach jest nierealistyczne ze względu na nakład pracy studenta, jaki został zaplanowany w programie studiów do nabycia efektów uczenia się zakładanych dla zajęć *ePR i komunikacja kryzysowa* oraz podział tego nakładu na liczbę godzin przewidywaną na udział w zajęciach na udział w zajęciach i samodzielną pracę studenta związaną z tymi zajęciami. Łączny nakład pracy studenta dla zajęć *ePR i komunikacja kryzysowa* wynosi 5 ECTS (min. 125 godzin łącznego nakładu pracy studenta), z czego zaledwie 30 godzin na studiach stacjonarnych oraz 15 godzin na studiach niestacjonarnych przeznaczono na udział w zajęciach. Blisko 70% godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia oraz studentów odbywa się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Przy określonej w programie studiów relacji liczby godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia oraz studentów, wynoszącym (1:3) na studiach stacjonarnych oraz

(1:7) [!] na studiach niestacjonarnych i tak dużym udziale zajęć prowadzonych w formule online, student nie może opanować tak złożonych umiejętności, jak m.in. umiejętność zarządzania komunikacją kryzysową, czy prowadzenia skutecznej komunikacji kryzysowej z mediami i otoczeniem lub opracowania planu antykryzysowego, a to tylko niektóre z liczbach umiejętności, których nabycie przez studentów jest zakładane. W opisie efektów uczenia się zakładanych dla przykładowych zajęć *ePR i komunikacja kryzysowa* brak jest również wewnętrznej spójności między efektami z różnych kategorii, np. zakłada się, że student nabędzie umiejętność zarządzania komunikacją kryzysową, ale w efektach z zakresu wiedzy nie uwzględnia się nabycia przez studenta szczegółowej wiedzy dotyczącej tego aspektu, ponieważ efekty z tego zakresu są sformułowane zbyt ogólnie. Opis efektów uczenia się charakteryzuje się także brakiem precyzyjnego określenia zakresu wiedzy w opisie efektów uczenia się, np. sformułowanie „ma wiedzę na temat kryzysowego Public Relations”, to wyłącznie określeniem tematu tej wiedzy, nie zawiera jednak wyszczególnienia elementów i aspektów tego tematu zakładanych do nabycia przez studenta, co uniemożliwia z jednej strony nabycie przez studentów tego samego zakresu wiedzy na dany temat, a więc jej porównywalność, a z drugiej – stworzenie skutecznego systemu sprawdzania i oceniania efektów uczenia się. Ta sama uwaga dotyczy opisu efektów uczenia się z zakresu umiejętności, w których stosowane są często omówienia zastępujące precyzyjne określenie przedmiotu umiejętności np. potrafi analizować i rozwiązywać problemy z zakresu e-PR (bez określenia o jaką klasę, rodzaj, zakres problemów chodzi).

W programie studiów ocenianego kierunku przewidziano wybór przez studentów jednej z dwóch specjalności: *nowe media* lub *media firmowe*. Pierwsza specjalność ma kłaść „większy nacisk na kompetencje dziennikarsko-redaktorskie i skierowana jest do studentów planujących swoją przyszłą karierę zawodową w profesjonalnych instytucjach branży medialnej”, z kolei druga „przygotowuje przyszłego absolwenta do podjęcia pracy w szeroko rozumianej branży medialnej, z przygotowaniem do świadczenia wykwalifikowanych usług związanych z produkcją mediów na potrzeby biznesu czy administracji”. Dla specjalności, które stanowią grupy zajęć, nie określono, wbrew wymaganiom określonym w rozporządzeniu w sprawie studiów, efektów uczenia się, co uniemożliwia ustalenie, czy odpowiadają one koncepcji kształcenia określonej w opisie sylwetki absolwenta specjalności, jak również, czy są one wewnętrznie spójne z efektami uczenia się zakładanymi dla kierunku, z jednej strony oraz efektami uczenia się zakładanymi dla zajęć wchodzących w skład grup zajęć specjalnościowych – z drugiej. Rekonstrukcja celów i zakresu obu specjalności w oparciu o porównanie efektów uczenia się zakładanych dla zajęć wchodzących w skład specjalnościowych grup zajęć prowadzi do wniosku, iż między tymi efektami nie zachodzą zasadnicze różnice zakresowe, zatem pomiędzy specjalnościami występują niewielkie różnice.

Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1⁶(kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

⁶W przypadku gdy propozycje oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać propozycję oceny dla każdego poziomu odrębnie.

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne z misją i strategią Uczelni oraz wpisują się w nauki o komunikacji społecznej i mediach oraz uwzględniają postęp w obszarach działalności zawodowej dla kierunku.

Kierunkowe efekty uczenia się nie są w pełni zgodne z właściwym poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji, a sposób ich sformułowania uniemożliwia stworzenie skutecznego systemu ich weryfikacji ze względu na brak doprecyzowania zakresu wiedzy, umiejętności i kompetencji. Niektóre z zakładanych efektów uczenia się są opisane w sposób ogólny, co wyraża się brakiem jasno określonego zakresu przedmiotowego wiedzy do opanowania przez studentów, inne zawierają w jednym opisie kilka połączonych efektów uczenia się. Ponadto, pojawiają się opisy efektów o nierównym poziomie szczegółowości zakresowej. Opis zakładanych efektów uczenia się dla zajęć określonych w programie studiów zawiera te same błędy konstrukcyjne, które zostały zidentyfikowane w opisie efektów uczenia się zakładanych dla kierunku. .

Dla grup zajęć stanowiących specjalności określone w programie studiów nie zostały zdefiniowane zakładane efekty uczenia się. Podstawę do zaproponowania oceny kryterium spełnione częściowo stanowią następujące błędy i niezgodności w odniesieniu do opisu zakładanych efektów uczenia się dla kierunku media i dziennikarstwo:

1. Brak zgodności efektów uczenia się w zakresie wiedzy z 6. poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji, gdyż:
 - a. w opisie efektów uczenia się pominięte zostało określenie poziomu zaawansowania wiedzy zakładanej do nabycia przez studentów, albo używane jest określenie tego stopnia jako średnio zaawansowany, które to określenie nie występuje w charakterystykach drugiego stopnia efektów uczenia się właściwych dla 6. poziomu PRK,
 - b. w opisie efektów uczenia się pominięte zostały istotne zagadnienia, których brak uniemożliwia opanowanie przez studentów w sposób systemowy wiedzy z zakresu komunikacji społecznej, do której to dyscypliny kierunek media i dziennikarstwo jest przyporządkowany. W opisie zakładanych efektów uczenia się brak jest odniesień do zagadnień związanych z funkcjami, procesami, poziomami i formami komunikowania, jak również kwestii dotyczących aktorów procesu komunikowania, co stanowi niezbędną podbudowę teoretyczną do kształtowania umiejętności praktycznych związanych z medialnym sektorem rynku pracy i jest niezgodne z charakterystyką drugiego stopnia PS6_WG efektów uczenia się dla 6 poziomu PRK,
2. Sposób sformułowania kierunkowych efektów uczenia się oraz efekt w uczenia się zakładanych dla zajęć określonych w programie studiów utrudnia zbudowanie systemu weryfikacji efektów uczenia się, nabywanych przez studentów oraz rzetelnego oszacowania nakładu pracy studenta niezbędnego do ich osiągnięcia, ponieważ:
 - a. dla części zajęć zakres wiedzy do opanowania przez studentów został w opisie efektów uczenia się określony zbyt ogólnie albo wcale
 - b. efekty uczenia się są niejednorodne, tj. w jednym opisie zachodzi połączenie kilku efektów uczenia się
 - c. efekty uczenia się są opisane na niejednakowym stopniu szczegółowości,

- d. brak jest wewnętrznej spójności opisu efektów uczenia się zakładanych dla określonych zajęć, wyrażający się braku powiązania między efektami z zakresu wiedzy, a efektami z zakresu umiejętności,
 - e. część opisów efektów uczenia się jest nierealistyczna, tj. nie są one możliwe do osiągnięcia przez studentów przy nakładzie pracy studenta przewidzianym w programie studia na ich osiągnięcie lub przy określonej w programie proporcji liczby godzin udziału studenta w zajęciach z nauczycielami akademickimi lub innymi osobami oraz liczby godzin pracy indywidualnej studenta związanej z tymi zajęciami,
3. Brak określenia efektów uczenia się, dla grup zajęć stanowiących specjalności określone w programie studiów, co uniemożliwia ustalenie czy specjalności odpowiadają koncepcji kształcenia określonej w opisie sylwetki absolwenta specjalności, jak również, czy specjalności są one wewnętrznie spójne z efektami uczenia się zakładanymi dla kierunku oraz efektami uczenia się zakładanymi dla zajęć wchodzących w skład grup zajęć specjalnościowych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

1. Zaleca się dostosowanie opisu zakładanych efektów uczenia się do wymagań wynikających z charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla poziomu 6. Polskiej Ramy Kwalifikacji w zakresie właściwego określenia zakresu, głębi i kompleksowości perspektywy poznawczej oraz poziomu zaawansowania wiedzy zakładanej do opanowania przez studenta.
2. Zaleca się wyeliminowanie nieprawidłowości w opisie zakładanych efektów uczenia w celu zapewnienia możliwości nabycia przez studentów efektów uczenia się przy nakładzie pracy studenta określonym w programie studiów, jak również sprawdzalności i wykonalności oceny efektów uczenia się nabywanych przez studentów w toku studiów i na ich zakończenie.
3. Zaleca się opracowanie efektów uczenia się dla specjalności, spójnych z kierunkowymi efektami uczenia się i jednocześnie obrazującymi specyfikę i zróżnicowanie specjalności.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe uwzględniają wiedzę i jej zastosowanie w zakresie dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach, normy prawne i etyczne obecne zarówno w nauce, jak i praktyce społecznej komunikacji oraz aktualny stan praktyki w działalności zawodowej związanej z mediami. Jednocześnie, pomimo bardzo ogólnie sformułowanych efektów uczenia się, treści programowe nie zawsze są zgodne z zakładanymi efektami uczenia się.

Dla znaczącej części zajęć określonych w programie studiów treści programowe nie są zgodne z efektami uczenia się zakładanymi dla tych zajęć. Jednym z przykładów niezgodności treści programowych z efektami uczenia się zakładanymi dla zajęć są treści zaplanowane dla zajęć *wprowadzenie do kultury audiowizualnej*, dla których zakłada się nabycie przez studentów m.in. efektu

kierunkowego DKS_W01, tj. „ma wiedzę w obszarze medioznawstwa rozumianego jako nauka traktująca o treści, funkcjach, historii, znaczeniu i skutkach działania mediów”. Jednocześnie w opisie zaplanowanych treści programowych dla tych zajęć mowa jest o „podstawach studiów kulturowych” czy wręcz o „naukach o kulturze”. Całość treści programowych zaplanowanych dla tych zajęć odnosi się do nauk o kulturze, brak jest odniesień do medioznawstwa. Kolejna niezgodność treści programowych z efektami uczenia się zakładanymi dla przykładowych zajęć wynika z faktu, iż zakłada się nabycie przez studentów w wyniku tych zajęć efektu kierunkowego DKS_U02 – „stosując adekwatne narzędzia i wiedzę teoretyczną potrafi samodzielnie wyszukiwać i weryfikować informacje oraz właściwie je wykorzystywać” (efekt ten jest uszczegółowiony dla wzmiankowanych zajęć poprzez dodanie sformułowania „stosując narzędzia i pojęcia z zakresu medioznawstwa i kulturoznawstwa”), natomiast w opisie treści programowych nie uwzględniono zagadnień niezbędnych do nabycia tej umiejętności, podobnie metody kształcenia, jak i metody weryfikacji efektów uczenia się określone dla zajęć nie dają możliwości wykształcenia u studentów wzmiankowanej umiejętności oraz sprawdzenie i oceny stopnia jej opanowania przez studentów. W opisie treści programowych dla zajęć wprowadzenie do kultury audiowizualnej brak jest również treści programowych umożliwiających nabycie efektu kierunkowego DKS_U09 („potrafi prawidłowo komunikować się z otoczeniem stosując w praktyce wiedzę z zakresu komunikacji społecznej i mediów, brać udział w debacie, przedstawiać i oceniać różne opinie oraz dyskutować o nich”).

Treści programowe nie mają też charakteru kompleksowego. W programie studiów uwzględnione zostały grupy zajęć określane jako moduły. Założenie np. grupy *media w kulturze i społeczeństwie*, obejmującej zajęcia: *historia i teoria komunikacji społecznej, współczesne formy komunikacji cyfrowej, wprowadzenie do kultury audiowizualnej, prawo mediów, teoria filmu i fotografii* sformułowano w następujący sposób: „student zrozumie zmieniającą się rolę dziennikarza we współczesnym świecie, ewolucję komunikacji społecznej i jej technologiczne uwarunkowania”. Jednak treści programowe zajęć wchodzących w skład przykładowego modułu nie umożliwiają zrealizowania jego założeń w sposób wyczerpujący, bowiem treści programowe zaplanowane np. dla zajęć *historia i teoria komunikacji społecznej* nie uwzględniają zagadnień związanych z historią komunikacji społecznej, odnoszą się wyłącznie do problematyki komunikowania masowego. Trudno zatem, aby student mógł zapoznać się z ewolucją komunikacji społecznej. Podobnie bardzo wąsko i w sposób wybiórczy, noszący cechy przypadkowości zostały dobrane treści programowe w przypadku pozostałych zajęć wchodzących w skład tego przykładowego modułu w kontekście jego założeń i bardzo rozbudowanych efektów uczenia się zakładanych dla zajęć, które moduł obejmuje.

Treści programowe określone w programie studiów nie mają zatem charakteru kompleksowego. Brakuje treści, które pozwalałyby na uzyskanie wszystkich efektów uczenia w korelacji z założeniami i celami kształcenia. Na przykład w opisie efektów DKS_W01 i DKS_W03 zakłada się nabycie przez studentów wiedzy umożliwiającej zrozumienie specyfiki funkcjonowania mediów we współczesnym świecie. Tymczasem treści programowe nie umożliwiają nabycia tych efektów, brak jest bowiem w programie studiów przemyślanego doboru treści o charakterze teoretycznym, występuje ich nadmierne rozproszenie w różnych zajęciach. Student na takich np. zajęciach, jak ekonomia czy filozofia myśli społecznej i politycznej jest zaledwie wprowadzany w tę problematykę, ale ani dobór treści programowych, ani liczba godzin zajęć i łączny nakład pracy studenta nie umożliwiają nabycia wiedzy niezbędnej do określania i rozumienia wpływu kontekstów gospodarczego, politycznego, kulturowego lub społecznego przekazywanych (nb. nie wiadomo przez kogo i komu) informacji (efekt kierunkowy DKS_W03). Nawet jeśli treści programowe w przypadku niektórych zajęć są poprawnie

dobrane i w sposób kompleksowy przedstawiają zagadnienia wyczerpujące tematykę zajęć, to nie są one możliwe do zrealizowania na właściwym stopniu zaawansowania i głębi poznawczej ze względu na zbyt małą liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia.

Studia na kierunku media i dziennikarstwo trwają 6 semestrów niezależnie od formy studiów. Na studiach stacjonarnych liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia oraz studentów wynosi 1577, 720 godzin to praktyki zawodowe przeprowadzane w semestrach 5. i 6., stanowiące nieco ponad 31% wszystkich godzin (łącznie 2297 godzin). Na studiach niestacjonarnych liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia oraz studentów wynosi 925, 720 godzin to praktyki zawodowe, stanowiące prawie 44% całego wymiaru programu zajęć (łącznie 1645 godzin). Nakład pracy mierzony liczbą punktów ECTS konieczny do ukończenia studiów wynosi 180. Zajęciom z bezpośrednim udziałem nauczyciela przypisano 92 pkt. ECTS na studiach stacjonarnych (51% wszystkich ECTS) i 66 pkt. na studiach niestacjonarnych (36% wszystkich ECTS). 112 punktów ECTS przypisano w programie studiów zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne, co stanowi 62% wszystkich ECTS. Grupa zajęć do wyboru obejmuje 56 pkt. ECTS, co stanowi 31% punktów ECTS wymaganych do ukończenia studiów. Na zajęcia te składają się lektoraty z języka obcego (8 ECTS), seminarium (12 ECTS) i zajęcia składające się na 2 specjalności (po 36 ECTS): *nowe media* i *media firmowe*. Deklarowane w programie studiów charakterystyki liczbowe są zgodne z wymaganiami określonymi w regulacjach prawnych dotyczących programu studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym.

Należy jednak stwierdzić, że efekty uczenia się oraz treści programowe określone dla zajęć wchodzących w skład grup zajęć tworzących specjalności, którym przypisano po 36 ECTS, nie są zróżnicowane, co powoduje, że możliwość wyboru jednej z dwóch specjalności nie jest realna. Na przykład efekty uczenia się dla zajęć *komunikacja wizualna*, pomimo, że ujęte w dwóch odrębnych sylabusach dla każdej ze specjalności, są analogiczne. Wiele analogii, zarówno w odniesieniu do zakładanych szczegółowych efektów uczenia się, jak i treści programowych, można odnaleźć także w przypadku takich np. par zajęć specjalnościowych, jak *marketing* i *content marketing*, *ePR* i *komunikacja kryzysowa* oraz *komunikacja kryzysowa* i innych.

Ograniczenie realnych możliwości wyboru specjalności ma także przyjęta na kierunku procedura ich wyboru. Wybór specjalności następuje po 1 roku studiów (po 2 semestrach), przy czym, aby mogły zostać uruchomione obydwie specjalności musi być spełniony warunek, aby na danym roku było więcej niż 21 studentów. W bieżącym roku akademickim studiuje na 1. roku studiów stacjonarnych 10 studentów, natomiast na 1. roku studiów niestacjonarnych 21. Wynika z tego, że na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych nie ma realnej możliwości wyboru specjalności. Brak precyzji w zakresie określenia nazwy specjalności, celu i zakresu kształcenia w ich ramach skutkuje także na trudnościami na etapie rozpoznania i wyboru specjalności przez studentów.

Nakład pracy niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć lub grup zajęć nie został poprawnie oszacowany. Większości zajęć przypisano w programie studiów od 1 do 2 pkt. ECTS, 13 zajęciom przypisano 3 ECTS, z czego 8 zajęć przypisano do 2 specjalności, seminarium trwającemu 2 semestry przypisano 12 ECTS i 30 ECTS przypisano praktykom. Biorąc pod uwagę, iż większości zajęć przypisano od 8 do 9 efektów uczenia się niekiedy więcej i liczne zagadnienia objęte treściami programowymi do opanowania, szacowany nakład pracy studenta nie pozwala na osiągnięcie

zakładanych efektów uczenia się. Nakład pracy studenta szacowany jako niezbędny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się obejmuje średnio na studiach stacjonarnych 15 godzin udziału w zajęciach, na studiach niestacjonarnych 10, a nakład pracy studenta związany z tymi zajęciami wynosi odpowiednio na studiach stacjonarnych ok. 35-40 godzin, a na studiach niestacjonarnych ok. 40-50. Jest to czas niewystarczający do osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Przykładem opisanych nieprawidłowości są zajęcia *genologia i retoryka dziennikarska*, dla których całkowity nakład pracy studenta niezbędny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się został oszacowany na poziomie 1 ECTS (25-30 godzin). Podczas zajęć trwających na studiach stacjonarnych 10 godzin z udziałem nauczyciela (na st. niestacjonarnych również 10 godzin) przewidziano nabycie przez studentów aż 10 efektów uczenia się, w tym 7 obejmujących złożone umiejętności, jak np. „student potrafi dokonać analizy języka (wizualnego i tekstowego), zidentyfikować argumentację oraz wymiar perswazyjny przekazu (krytyczna analiza dyskursu)” lub „opracowywać i stosować strategię perswadowania, figury retoryczne, zarówno w wypowiedzi ustnej jak i pisemnej”. Zaplanowane treści programowe obejmują kilkanaście rozbudowanych zagadnień, jak np. komunikacja perswazyjna, analiza retoryczna, analiza dyskursu, którym w trakcie zajęć w Uczelni można poświęcić ułamki godzin, a praca własna studenta związana z tymi zajęciami została oszacowana na 15 godzin, przy czym już tylko na zapoznanie się z zalecaną lekturą, liczącą 8 książek o dużej objętości student potrzebowałby co najmniej kilka tygodni intensywnej lektury.

Podany wyżej przykład stanowi odzwierciedlenie systemowego błędu popełnionego w programie studiów na ocenianym kierunku, polegającego na nieprawidłowym szacowaniu nakładu pracy studenta, niezbędnego do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Błąd ten jest konsekwencją wskazanych wyżej uchybień w opisie efektów uczenia się, w tym w szczególności nierealistyczności tego opisu. Opisana wyżej sytuacja odnosi się przede wszystkim przede wszystkim do zajęć odbywanych w formie ćwiczeń lub wykładów. Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się dla zajęć, które służą kształtowaniu umiejętności praktycznych, prowadzonych w formie laboratoriów, projektów lub warsztatów, został oszacowany poprawnie, jednak dotyczy to studiów stacjonarnych i tylko niektórych zajęć (np. zajęciom teoretycznym z *podstaw dziennikarstwa radiowego – wykład* (15 godzin) towarzyszą zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne: *podstawy dziennikarstwa radiowego – projekt* (15 godzin) i *pracownia dziennikarstwa radiowego cz. 1 – laboratorium*). Na studiach niestacjonarnych dla zajęć kształtujących umiejętności praktyczne zaplanowano w przypadku wszystkich zajęć zbyt niski wymiar godzinowy udziału w zajęciach z bezpośrednim udziałem, co uniemożliwia osiągnięcie przez studentów niestacjonarnych efektów uczenia się zakładanych dla tych zajęć, np. na studiach stacjonarnych udział w zajęciach został dla zajęć *realizacja audiowizualna, pracownia fotograficzna czy podstawy sztuki operatorskiej* w wymiarze 30 godzin, tymczasem na studiach niestacjonarnych udział ten jest zmniejszony do 10 godzin, co uniemożliwia zarówno ćwiczenie przez studentów, jak i obserwowanie i korygowanie przez osobę prowadzącą zajęcia np. realizacji audiowizualnych tworzonych przez studentów, a tym samym osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się, których student nie może nabyć ramach pracy indywidualnej związanej z zajęciami, gdyż nabycie tych efektów wymaga wykorzystania odpowiedniej infrastruktury lub oprzyrządowania lub oprogramowania, których student nie musi posiadać.

Nieprawidłowo określona została także w programie studiów proporcja liczby godzin udziału w zajęciach do liczby godzin pracy indywidualnej studenta związanej z tymi zajęciami. Przy założeniu, że odejmujemy od łącznego nakładu pracy studenta, nakład pracy przeznaczony na realizację praktyk zawodowych, tj. przyjmujemy, że łączny nakład pracy dotyczący udziału w pozostałych, poza praktyką,

zajęciach i pracy indywidualnej studenta związanej z tymi zajęciami odpowiada 150 ECTS, czyli 3750 godzinom), proporcja ta wynosi dla całego programu studiów na studiach stacjonarnych 1:ok. 2,5, natomiast na studiach niestacjonarnych 1:4. Taka proporcja, zarówno na studiach stacjonarnych, jak i niestacjonarnych jest niewłaściwa dla programu studiów o profilu praktycznym, gdyż na studiach o profilu praktycznym przeważająca część punktów ECTS jest kumulowana przez studenta na zajęciach kształtujących umiejętności praktyczne, co wymaga proporcji odwróconych, tj. większej liczby godzin udziału w zajęciach w stosunku do liczby godzin pracy indywidualnej studenta związanej z tymi zajęciami. Kształtowanie umiejętności praktycznych wymaga bowiem systematycznego i długotrwałego bezpośredniego kontaktu studenta z nauczycielem w celu zapewnienia z jednej strony samodzielnego wykonywania przez studentów czynności praktycznych w warunkach właściwych dla zakresu działalności zawodowej związanej z dziennikarstwem i mediami, których student nie może sobie zapewnić w warunkach domowych, a z drugiej – nadzoru i obserwacji przez nauczyciela czynności wykonywanych przez studenta. Nabycie umiejętności praktycznych wymaga też ich wielokrotnego powtarzania, w celu utrwalenia, co nie jest możliwe, przy ograniczaniu liczby godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli i studentów. Niewłaściwe proporcje liczby godzin udziału w zajęciach do liczby godzin pracy indywidualnej studenta związanej z tymi zajęciami dla całego programu studiów przekładają się także na zajęcia określone w programie studiów. Dotyczy to np. takich zajęć jak *grafika komputerowa*, *pracownia dziennikarstwa telewizyjnego*.

Omawiane w kryterium 1 nieprawidłowości w sposobach formułowania efektów uczenia się są źródłem trudności w szacowaniu nakładu pracy studenta potrzebnego do osiągnięcia efektów. Jeśli efekt nie jest specyficzny, nie został określony zakres wiedzy do opanowania, stopień jej zaawansowania i głębokości, przedmiot umiejętności, stopień jej złożoności, to nie jest możliwe oszacowanie czasu potrzebnego na opanowanie wiedzy czy umiejętności.

Określone w programie studiów moduły tematyczne pozwalają na zapewnienie właściwej sekwencji zajęć. Zastrzeżenia wzbudza dobór form niektórych zajęć. Np. z programu studiów wynika, że zajęcia *Internet i nowe media* realizowane są w trzech formach: wykładu, projektu i laboratorium. Jednak efekty uczenia się zakładane dla tych zajęć oraz treści programowe odpowiadają formie wykładu i projektu, nie ma uzasadnienia dla wyboru formy laboratorium.

Sekwencja zajęć zasadniczo ma właściwą integrację treści programowych. Zdarzają się odstępstwa od przyjętego porządku, na przykład niektóre treści realizowane są równolegle, choć powinny następować po sobie (w tym samym semestrze są prowadzone zajęcia *współczesne formy komunikacji cyfrowej i informacja dziennikarska*, tymczasem pewne kategorie treściowe występujące w pierwszym z wymienionych zajęć powinny być już znane studentowi, podczas gdy a są realizowane podczas przeprowadzania drugich z wymienionych zajęć).

Metody kształcenia opisane w programie studiów są różnorodne i pozwalają na osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Wśród metod wymieniane są wykład problemowy, dyskusja, analiza przypadków, odgrywanie ról, metoda projektowa, wizyta studyjna. Przeważają zajęcia, w trakcie realizacji których planuje się stosowanie metod praktycznych, sprzyjających rozwijaniu umiejętności i kompetencji przygotowujących do wykonywania zawodów związanych z mediami, jak również metod aktywizujących studentów do udziału w problemowych dyskusjach i praktycznych działaniach, rozwijających ich kompetencje osobowe i społeczne. Prowadzone są także lektoraty z języka obcego, umożliwiające uzyskanie kompetencji w tym zakresie (poziom B2). Należy jednak zauważyć, że z powodu nieprawidłowego oszacowania nakładu pracy studenta niezbędnego do

osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się oraz niekorzystnej proporcji liczby godzin udziału w zajęciach do liczby godzin pracy indywidualnej studenta związanej z tymi zajęciami faktyczne stosowanie tych zróżnicowanych i praktycznych metod w sposób systematyczny, a zatem skuteczny, jest mocno ograniczone ze względu na ograniczenia czasowe. Program studiów na ocenianym kierunku został tak skonstruowany, że większość zakładanych efektów uczenia się, również tych związanych z kształtowaniem umiejętności praktycznych student musiałby osiągnąć samodzielnie, gdyż w trakcie zajęć nie ma możliwości wykorzystania w pełni deklarowanego arsenału metod kształcenia. Świadczą o tym opisy metod występujące w programie studiów np. „Zarówno wykłady jak i ćwiczenia będą skierowane na praktykę pracy w programie Adobe Photoshop. Studentom będzie udostępniony na każde zajęcia plik roboczy programu Photoshop, w którym będą zawarte ćwiczenia na dany dzień oraz zagadnienia omawiane na wykładzie. Po każdym laboratorium będzie zadanie domowe do wykonania w ciągu następnego tygodnia. Aby pozytywnie zaliczyć przedmiot trzeba będzie skutecznie wykonać wszystkie zadane prace domowe. Możliwe będzie skonsultowanie pracy domowej / projektu drogą e-mailową”. Dla przykładu – dla zajęć informacja dziennikarska przewidziano w programie studiów 30 godzin zajęć kształtujących umiejętności praktyczne (15 g. projekt + 15 g. laboratorium) na studiach stacjonarnych oraz 20 godzin (10 g. projekt + 10 g. laboratorium) na studiach niestacjonarnych, z czego część godzin jest przeznaczona na omówienie i analizę prac studentów (2 jednostki treści programowych zajęć). Ponadto w ramach zajęć z tego przedmiotu w programie studiów zaplanowano jeszcze odpowiednio 15 i 10 g. zajęć prowadzonych w formie wykładu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Zajęciom przyporządkowano 6 punktów ECTS (nb. w jednym miejscu sylabusu jest podana informacja 4 ECTS). Jako metody prowadzenia zajęć wymienia się analizę tekstów, dyskusję, pracę indywidualną i w grupach, konwersatorium case study. Biorąc pod uwagę, że na studiach stacjonarnych jest łącznie 30 godzin zajęć prowadzonych w formie aktywizującej, a na studiach niestacjonarnych 20, nie ma możliwości systematycznego stosowania tych metod i uzyskania ich synergicznego efektu w postaci nabycia przez studentów zakładanych dla zajęć efektów uczenia się. Obciążenie studenta pracą indywidualną wynosi w przypadku tych zajęć odpowiednio 105 oraz 120 na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych i to w wyniku pracy indywidualnej studenci są zobowiązani do sporządzenia dwóch prac z informacji dziennikarskiej i dwóch prac z podstawowych gatunków dziennikarskich, w sytuacji, gdy w programie studiów nie została określona odpowiednia do wyćwiczenia i nabycia tych umiejętności liczba godzin zajęć. Jednocześnie w wyniku hospitacji zajęć stwierdzono, że ten i tak już bardzo ograniczony czas przewidziany w programie studiów na udział w zajęciach nie jest optymalnie wykorzystywany. Realizowane treści programowe nie tylko powielają się podczas hospitowanych zajęć, ale również powtarzane są treści przypisane do zajęć zrealizowanych na wcześniejszych etapach. To samo spostrzeżenie dotyczy hospitowanych zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, podczas których osoba prowadząca zajęcia omawiała strukturę newsa, a następnie studenci mieli do zrealizowania zadanie polegające na napisaniu przykładowej informacji telewizyjnej (newsu). Zarówno wiedza, jak i umiejętności z tego zakresu, zgodnie z programem studiów powinny być być opanowane przez studentów ramach zajęć realizowanych we wcześniejszym etapie studiów. Sytuacja ta wynika z braku kompleksowego podejścia do tworzenia treści programowych kierunku, jest również konsekwencją nieprzemyślanej organizacji procesu nauczania i uczenia się. Należy też zauważyć, że hospitowane zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne prowadzone były w studio radiowo-telewizyjnym, mieszczącym się na terenie Uczelni, a jednocześnie nie zakładały wykorzystania specjalistycznej przestrzeni oraz pozostających w niej urządzeń technicznych.

W programie studiów zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne przyporządkowano 112 punktów ECTS. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie studiów „Zajęcia kształtujące umiejętności

praktyczne, przewidziane w programie studiów o profilu praktycznym, są prowadzone: (1) w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej, (2) w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów”. Tymczasem w przypadku wielu zajęć, jak np. *dziennikarstwo cyfrowe, Fake news – manipulowanie informacjami, metody komunikacji internetowej – laboratorium, komunikacja kryzysowa, komunikacja wewnętrzna, wolność słowa i dostęp do informacji publicznej, publicystyka ekonomiczna, publicystyka kulturalna, publicystyka polityczna* i wielu innych nie określono w programie studiów ani warunków, w których te zajęcia się odbywają, ani czynności praktycznych wykonywanych przez studentów w trakcie zajęć. Często przenosząc wykonywanie czynności praktycznych (niećwiczone w trakcie zajęć) do realizacji w ramach pracy indywidualnej związanej z zajęciami, traktując efekt tych czynności (np. przygotowanie publicystycznego tekstu politycznego) jako podstawę zaliczenia. W programie studiów występują też przypadki obciążenia studentów obowiązkiem przygotowania pracy domowej polegającej na ćwiczeniu czynności praktycznych, w sytuacji gdy realizacja tych czynności wymaga dostępu do odpowiedniego oprzyrządowania i oprogramowania, do którego studenci poza Uczelnią mogą mieć ograniczony dostęp (np. w przypadku zajęć: *grafika komputerowa*, w ramach którego wykonywanie czynności praktycznych wymaga korzystania z oprogramowania Adobe Photoshop). Zatem, jakkolwiek z punktu widzenia wymaganych wskaźników ilościowych dotyczących programu studiów, liczba punktów ECTS przyporządkowana w programie studiów na ocenianym kierunku zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne odpowiada tym wymaganiom, to wiele zajęć uwzględnionych w programie, w grupie zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, nie spełnia warunków zawartych w rozporządzeniu w sprawie studiów, tj. studenci nie wykonują w ich trakcie czynności praktycznych lub wykonują je w bardzo ograniczonym zakresie (ze względu na zbyt małą liczbę godzin). W przypadku wielu zajęć nie zostały też określone warunki właściwe dla zakresu działalności zawodowej związanej z mediami, w których te zajęcia są realizowane.

Uczelnia umożliwia dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. Oprócz standardowych rozwiązań w tym zakresie Uczelnia umożliwia także wypożyczenie osobom z niepełnosprawnościami specjalistycznego sprzętu, możliwość korzystanie z platformy e-learningowej, istnieje pokój wyciszeń, jak również realizowanie indywidualnych ścieżek kształcenia.

Uczelnia posiada również możliwości prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (Platforma Moodle, pakiet Office 356). Istnieje również uczelniana platforma PUW.WSPA, która jeszcze przed pandemią COVID-19 była wykorzystywana jako narzędzie komunikacji Uczelni ze studentem i odwrotnie, a także jako jedna z technik kształcenia na odległość. W tym celu pracownicy WSPA zostali przeszkoleni w zakresie stosowania metod i technik kształcenia na odległość. W roku akademickim 2022/2023 grupa zajęć realizowanych metodami i technikami kształcenia na odległość stanowi stały element procesu nauczania, który obejmuje przede wszystkim wykłady, zarówno na studiach niestacjonarnych, jak i stacjonarnych.

Elementem programu studiów na ocenianym kierunku są obowiązkowe praktyki zawodowe. Praktyki zawodowe podzielono na dwie części. Pierwsza część praktyk jest realizowana w 5. semestrze w wymiarze 250 godzin (10 punktów ECTS). Z kolei druga część praktyk jest realizowana w trakcie 6. semestru w wymiarze 470 godzin (i 20 punktów ECTS). Na praktyki zawodowe przeznaczono w programie studiów łącznie 720 godzin (30 punktów ECTS), co odpowiada 6 miesiącom pracy. Taki wymiar obowiązuje od roku akademickiego 2019/2020. Umiejscowienie praktyk zawodowych w planie studiów oraz wskazanie 6. semestru do odbycia większej części praktyk uniemożliwiają ich skuteczną

realizację oraz osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Świadczy o tym fakt, iż studenci często rozpoczynają realizację praktyk zawodowych na wczesnym etapie, często w czasie 1. i 2. semestru, ze względu na brak możliwości zrealizowania 470 godzin praktyki zawodowej w trakcie jednego, ostatniego semestru studiów, także ze względu na odbywający się w ostatnim semestrze pracochłonny proces przygotowania pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się określone dla praktyk są zgodne z efektami uczenia się określonymi w programie studiów dla kierunku i poszczególnych zajęć, jednak niektóre z nich zostały sformułowane w sposób zbyt ogólny np. [student] potrafi zastosować wiedzę z zakresu dziennikarstwa i PR. Przy takim określeniu efektów uczenia się nie ma możliwości opracowania i stosowania wiarygodnego i rzetelnego systemu weryfikacji i oceny efektów uczenia się nabywanych przez studentów w wyniku realizacji praktyk zawodowych. Ponadto, pomimo, iż praktyki mają być realizowane w dwóch etapach, do każdego etapu przypisano ten sam zestaw efektów uczenia się. Opisując efekty uczenia się nie uwzględniono zatem przyrostu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych studenta na poszczególnych etapach praktyk. Nie określono, które efekty uczenia się powinny być osiągnięte przez studenta w ramach praktyki realizowanych w części pierwszej, a które w części drugiej. W opisie efektów uczenia się dla praktyk nie odzwierciedlono w pełni specjalizacji, jakie student ma do wyboru: *nowe media* lub *media firmowe*. Przypisując jeden zestaw efektów uczenia się do wszystkich etapów praktyk, Uczelnia wdrożyła rozwiązanie sprzeczne z założeniami, które leżały u podstaw podziału praktyk zawodowych – część realizowana na wcześniejszym etapie powinna służyć nabywaniu nieco innego zestawu efektów częściowych np. w większym stopniu asystenckich, niż część realizowana w późniejszym, końcowym etapie studiów, w którym student posiada większy zasób wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych. Należy też zauważyć, co podkreślano już wyżej, że ze względu na nadmierne obciążenie realizacją praktyk zawodowych w ostatnim semestrze studiów, studenci często rozpoczynają realizację praktyki na dużo wcześniejszych etapach studiów (nawet w pierwszym semestrze), co ze względu na brak posiadania odpowiedniej wiedzy i umiejętności uniemożliwia prawidłową realizację praktyk i nabycie zakładanych efektów uczenia się. W rezultacie, w wielu przypadkach praktyka zawodowa jest realizowana wedle indywidualnego planu, nad którym Uczelnia nie ma odpowiedniego nadzoru, a co za tym idzie, efekty uczenia się nabywane przez studentów na praktykach są trudne do zidentyfikowania i porównania, zarówno w odniesieniu do poszczególnych studentów, jak i ich zgodności z efektami uczenia się zakładanymi dla praktyk w programie studiów.

Podstawową metodą weryfikacji efektów uczenia się osiąganych na praktykach jest obserwacja pracy studenta dokonywana przez zakładowego opiekuna praktyk. Na tej podstawie w karcie praktyki jest dokonywana ocena pracy studenta – ocena ta jest odniesiona do poszczególnych efektów uczenia się, co jest prawidłowym rozwiązaniem. Zakres zadań wykonywanych przez studentów w ramach danego etapu praktyk nie w każdym przypadku pozwala na osiągnięcie wszystkich założonych efektów uczenia (a tym samym ich weryfikację i ocenę), pomimo tego studenci otrzymują zaliczenie, nawet w przypadku nieosiągnięcia któregoś z efektów uczenia się. Co więcej, bardzo często student na każdym etapie praktyk otrzymuje najwyższą ocenę za osiągnięcie tego samego efektu uczenia się, co również pozostaje w sprzeczności z zasadą progresu studenta w trakcie kształcenia. Opiekun praktyk ze strony Uczelni nie bierze faktycznie udziału w ocenie poszczególnych efektów uczenia się. Elementem weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta jest krótkie sprawozdanie oraz ocena przydatności praktyki zawodowej w zakresie nabytej wiedzy, umiejętności i kompetencji sporządzane przez studenta w karcie praktyki. Sprawozdania oraz oceny studentów są często bardzo zdawkowe, nie

zawierają wniosków o charakterze poznawczym. System weryfikacji i oceny efektów uczenia się na praktykach jest zatem niespójny i nie zapewnia możliwości obiektywnej i miarodajnej oceny pracy studenta na praktykach, w tym nie jest miarą postępów dokonywanych przez studenta.

W procesie organizacji i zaliczenia praktyk ze strony Uczelni uczestniczą 3 osoby: kierunkowy pełnomocnik ds. praktyk zawodowych, asystent ds. praktyk zawodowych oraz doradca edukacyjno-zawodowy WSPA. Do zadań doradcy edukacyjno-zawodowego należy m.in. weryfikacja możliwości osiągnięcia efektów uczenia się przewidzianych dla praktyk w firmach i instytucjach wskazanych przez studentów samodzielnie. Doradca nie posiada jednak właściwych kompetencji do realizacji takiego zadania, co zaburza właściwą organizację praktyk oraz negatywnie wpływa na możliwość osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Ze strony jednostek zapewniających miejsca na praktykę w procesie organizacji i realizacji praktyk uczestniczą zakładowi opiekunowie praktyk wyznaczeni przez poszczególne instytucje. Kwalifikacje opiekunów zakładowych są odpowiednie i podlegają wstępnej weryfikacji przez doradcę edukacyjno-zawodowego WSPA. Infrastruktura i wyposażenie miejsc odbywania praktyk są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się oraz prawidłową realizację praktyk.

Dobór miejsc odbywania praktyk (m.in. redakcje prasowe, radiowe, działy PR instytucji państwowych i firm prywatnych oraz agencje reklamowe i marketingowe) jest właściwy dla profilu studiów i na podstawowym poziomie zapewnia osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Jednakże przy wyborze miejsc na praktyki na żadnym etapie nie stosuje się w sposób usystematyzowany zasady doboru zgodnego ze specjalnością wybraną przez studenta – nie jest to właściwe, zważywszy, że Uczelnia traktuje kształcenie w ramach specjalności jako istotny element przyjętej koncepcji kształcenia. Obecnie stała współpraca w zakresie organizacji praktyk jest prowadzona z dwudziestoma dwoma pracodawcami, co jest liczbą wystarczającą dla potrzeb kierunku. Student ma prawo samodzielnie wybierać instytucję, w której chce odbywać praktyki lub wybiera ją z spośród instytucji, z którymi Uczelnia podpisała umowy. W każdym wypadku konieczne jest uzyskanie akceptacji doradcy edukacyjno-zawodowego w kwestii dokonanego wyboru jeszcze przed rozpoczęciem praktyk. Pełna lista instytucji, w których studenci ocenianego kierunku mogą odbywać praktyki zawodowe nie jest dostępna na stronie Uczelni ani na stronie Akademickiego Biura Karier. Studenci są informowani o możliwościach odbycia praktyk w konkretnych firmach i instytucjach na oddzielnym spotkaniu.

Proces kształcenia na praktykach jest odpowiednio sformalizowany i odbywa się w oparciu o program praktyk oraz Regulamin studenckich praktyk zawodowych wprowadzony na mocy uchwały nr 512/2022 Senatu WSPA w Lublinie z dnia 28 czerwca 2022 roku. W dokumentach tych określono najważniejsze zasady organizacji praktyk, w tym opieki merytorycznej i administracyjnej nad studentem, weryfikacji i oceny efektów uczenia się, rozliczania praktyk i obiegu dokumentów oraz monitoringu i ewaluacji kształcenia na praktykach. Wszystkie regulaminy i procedury oraz wzory dokumentów zostały udostępnione interesariuszom, w tym w szczególności studentom. Zakres i sposób formalizacji kształcenia na praktykach jest odpowiedni, z dwoma zastrzeżeniami. Po pierwsze nie przewidziano w dokumentacji praktyk miejsca na wpisanie zaliczenia. Asystent ds. praktyk, który odpowiada za wprowadzenie oceny do systemu otrzymuje informację o ocenie od kierunkowego pełnomocnika ds. praktyk w formie ustnej. Doprowadza to do chaosu w procesie oceny oraz do sytuacji, w której każdy student odbywający praktykę zawodową otrzymuje zaliczenie, bez względu na stopień osiągnięcia efektów uczenia się. Co więcej, część poświęcona na ocenę praktyki została nieprecyzyjnie sformułowana. Niekiedy oceny dokonuje student, a niekiedy – zakładowy opiekun

praktyk. Te nieprawidłowości nie zostały zidentyfikowane podczas weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk, co świadczy również o tym, że weryfikacja po stronie Uczelni nie przebiega poprawnie. Rekomenduje się zatem korektę dokumentów, tak aby były one czytelne dla wszystkich interesariuszy procesu oceny oraz zawierały oddzielne miejsce na wpisanie oceny końcowej.

Praktyki są hospitowane przez kierunkowego pełnomocnika ds. praktyk oraz przez doradcę zawodowo-edukacyjnego. Zespół ten hospituje 10% praktyk w danym roku wg przyjętego arkusza hospitacji praktyk zawodowych, stanowiącego załącznik 1 do zarządzenia 64/R/WSPA/2020-2021 Rektora WSPA w Lublinie z dnia 5 sierpnia 2021. Część hospitacji jest przeprowadzanych stacjonarnie, u pracodawcy, a część – telefonicznie. Podczas hospitacji jest sprawdzana m.in. prawidłowa organizacja procesu, zgodność wykonywanych obowiązków z zakładanymi efektami uczenia się oraz adekwatność miejsca i warunków pracy do studiowanego kierunku. Elementem hospitacji jest również wywiad ze studentem, podczas którego może on zgłosić uwagi dotyczące odbytej praktyki. Studenci jednak nie zgłaszali żadnych nieprawidłowości. Proces realizacji praktyk zawodowych podlega cyklicznej analizie dokonywanej przez kierunkowego pełnomocnika ds. praktyk. Pełnomocnik dokonuje przeglądu dokumentacji, sprawdzając procent studentów, którzy na danym roku odbyli praktykę, stopień osiągnięcia efektów uczenia się, dobór instytucji i firm, w których studenci realizowali praktyki. Podczas przeglądu nie zidentyfikowano żadnych nieprawidłowości związanych m.in. z kompetencjami osób zaangażowanych w proces organizacji praktyk. Tym samym, nie wyciągnięto wniosków, które pozwoliłyby doskonalić kształcenie na praktykach zawodowych. Rekomenduje się zatem, aby ewaluacja praktyk miała charakter jakościowy w celu prowadzenia usystematyzowanych i regularnych działań doskonalących.

Plan zajęć umożliwia studentom udział w zajęciach oraz pracę własną, należy jednak zwrócić uwagę, że nagminnym rozwiązaniem, zarówno na studiach stacjonarnych, jak i niestacjonarnych jest organizacja zajęć z jednego przedmiotu, z jednym prowadzącym w bloku nawet 5-godzinny, co nie sprzyja higienie pracy umysłowej i uniemożliwia skuteczne wykorzystanie czasu przeznaczonego na zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczycieli i studentów. Ponadto zarówno na studiach stacjonarnych, jak i niestacjonarnych zajęcia mogą kończyć się o godz. 21.15, przy czym w harmonogramie zajęć na studiach niestacjonarnych (1 rok) zaplanowano np. jednego dnia 3 wykłady w blokach 5-godzinnych, z czego 2 prowadzone są przez tego samego prowadzącego. Oznacza to, że studenci mogą realizować zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczycieli uczestnicząc w nich jednego dnia przez 13 godzin zegarowych z 5 i 10 minutowymi przerwami pomiędzy blokami zajęć. W większości zajęć nie przewidziano czasu na weryfikację osiągniętych efektów uczenia się.

Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

Kryterium niespełnione

Uzasadnienie

Realizacja programu studiów nie zapewnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się określonych w programie studiów ze względu na rażące błędy i uchybienia popełnione w zakresie doboru treści programowych i metod kształcenia, ustalenia liczby godzin zajęć z bezpośrednim

udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób i studentów oraz łącznego nakładu pracy studenta niezbędnego do nabycia zakładanych efektów uczenia się, programu i sposobów weryfikowania i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studentów na praktykach zawodowych, jak również organizacji zajęć. Do rażących uchybień i błędów należą:

1. Nieprawidłowości w doborze treści programowych, polegające na niezgodności treści programowych z efektami uczenia się zakładanymi dla kierunku oraz dla zajęć określonych w programie studiów, występowaniu luk w treściach programowych skutkujących brakiem możliwości nabycia przez studentów wszystkich efektów uczenia się, braku powiązań i spójności między treściami programowymi dla poszczególnych zajęć określonych w programie studiów, co skutkuje niedostatkami w zakresie kompleksowości programu studiów.
2. Treści programowe zajęć wchodzących w skład modułów tematycznych określonych w programie studiów w przypadku nie wszystkich modułów wyczerpują zakres tematyczny modułu, opisany w założeniach dla modułu tematycznego.
3. Treści programowe przewidziane dla zajęć wchodzących w skład dwóch specjalności określonych w programie studiów nie są zróżnicowane, co powinno stanowić istotę wyodrębnienia specjalności i nie odpowiadają sylwetkom absolwenta specjalności opisanym w programie studiów. Konsekwencją braku zróżnicowania zakresowego specjalności jest brak zapewnienia studentom możliwości realnego wyboru zajęć i elastycznego kształtowania ścieżki kształcenia. Na przeszkodzie realnym możliwościom wyboru zajęć stoją też zasady wyboru specjalności, uzależniające uruchomienie danej specjalności od liczby studentów, którzy podejmą decyzję o jej wyborze.
4. W programie studiów, dla określonych w nim zajęć, została zaplanowana zbyt mała liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów oraz niewłaściwie określone zostały niekorzystne proporcje między liczbą godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów oraz liczbą godzin pracy indywidualnej studenta związanej z tymi zajęciami, świadczące o nadmiernej przewadze indywidualnej pracy studenta nad udziałem studenta w zajęciach w Uczelni. W przypadku studiów o profilu praktycznym nie umożliwia to osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się, szczególnie, że zajęciom przypisano nadmierną liczbę złożonych efektów uczenia się i określono rozbudowaną listę treści programowych. Tymczasem kształtowanie i utrwalanie umiejętności praktycznych wymaga stałego i długotrwałego kontaktu studenta z nauczycielem oraz stałej obserwacji i nadzoru z jego strony. Samodzielne nabywanie umiejętności praktycznych przez studenta jest też ograniczona lub wręcz niemożliwe, ze względu na brak dostępu do odpowiedniej infrastruktury w warunkach indywidualnej pracy studenta związanej z zajęciami.
5. W odniesieniu do licznych zajęć określonych w programie studiów jako zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne nie zostały określone czynności praktyczne, które student będzie wykonywał w trakcie zajęć lub warunki odpowiadające zakresowi działalności zawodowej związanej z mediami, w których te zajęcia będą realizowane. Brak jednoznacznego określenia tych elementów dla zajęć kształtujących umiejętności praktyczne sprawia, że nie zostały spełnione wymogi stawiane tej grupie zajęć, określone w rozporządzeniu w sprawie studiów. Jednocześnie dla wielu zajęć kształtujących umiejętności praktyczne zaplanowano wykonywanie czynności praktycznych w ramach pracy indywidualnej studentów, co wyklucza nabywanie specjalistycznych umiejętności praktycznych, gdyż, ze względu na ograniczoną liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli i studentów, umiejętności te nie mogą być wcześniej wyćwiczone pod nadzorem nauczyciela akademickiego lub innej osoby

prowadzącej zajęcia w warunkach właściwych dla zakresu działalności zawodowej związanej z mediami.

6. Brak realnej możliwości wykorzystywania w sposób systematyczny, a zatem skuteczny zróżnicowanych i praktycznych metod kształcenia opisanych w programie studiów oraz możliwości synergicznego efektu ich stosowania ze względu na ograniczenia czasowe wynikające z nieprawidłowego oszacowania nakładu pracy studenta niezbędnego do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się oraz niekorzystnej proporcji liczby godzin udziału w zajęciach do liczby godzin pracy indywidualnej studenta związanej z tymi zajęciami.
7. Nieprawidłowości w programie i organizacji praktyk zawodowych:
 - a. część efektów uczenia się dla praktyk została opisana niewłaściwie, w sposób zbyt ogólny, co nie pozwala na poprawne przyporządkowanie treści programowych i metod weryfikacji efektów uczenia się nabywanych przez studentów na praktykach,
 - b. nie zdefiniowano efektów uczenia się dla praktyk zawodowych odzwierciedlających specyfikę specjalizacji wybieranych przez studentów w ramach kierunku,
 - c. w programie praktyk nie uwzględniono przypisania efektów uczenia się i treści programowych do poszczególnych semestrów, w których realizowane są praktyki, tak aby realizacja programu praktyk prowadziła do osiągnięcia odpowiedniego progresu kształcenia,
 - d. niewłaściwie zaplanowano umieszczenie poszczególnych etapów praktyk w programie studiów, zaburzając właściwą sekwencję kształcenia oraz uniemożliwiając ich właściwą realizację przez nadmiar godzin w 6. semestrze,
 - e. metody weryfikacji i oceny osiągniętych efektów uczenia się na praktykach są stosowane w sposób niekompletny – treść sprawozdania studenta nie przekłada się na zaliczenie praktyki zawodowej. Nie wychwycono również nieprawidłowości w sprawozdaniach w drodze weryfikacji.
8. Organizacja procesu nauczania i uczenia się nie sprzyja efektywnemu wykorzystaniu czasu na udział w zajęciach i jest sprzeczna z zasadami higieny pracy umysłowej. Jest to spowodowane przeciążeniem studentów udziałem w zajęciach w ciągu jednego dnia oraz organizacją wielogodzinnych bloków zajęć z tego samego przedmiotu lub z tą samą osobą prowadzącą.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

-

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Rekrutacja na studia odbywa się na podstawie złożenia wymaganych dokumentów, w tym świadectwa maturalnego bądź równoważnego dokumentu uprawniającego do podjęcia studiów w Polsce. W postępowaniu rekrutacyjnym pod uwagę bierze się dwa przedmioty zdawane w części pisemnej egzaminu maturalnego, w tym język obcy nowożytny oraz (do wyboru) język polski, geografia, wiedza o społeczeństwie, matematyka lub historia. W przypadku zdawania egzaminu zarówno na poziomie podstawowym i rozszerzonym, pod uwagę bierze się wynik bardziej korzystny dla kandydata, przy czym

wynik egzaminu zdawanego na poziomie podstawowym mnożony jest przez współczynnik 0,6, natomiast na poziomie rozszerzonym – 1,0. Minimalna liczba punktów wymaganych od kandydatów do przyjęcia wynosi 40, co oznacza, że osoby, które zdały dwa przedmioty na poziomie 30% egzaminu podstawowego nie mogą zostać przyjęte na studia. Kryterium to można uznać za selektywne.

O przyjęcie na studia mogą ubiegać się również obcokrajowcy, przy czym konieczne jest w ich przypadku potwierdzenie znajomości języka polskiego. Kryteria rekrutacji nie określają, jaki ma to być poziom, jest on weryfikowany przez komisję, która decyduje, czy poziom ten jest wystarczający do podjęcia studiów w języku polskim. Jest to kryterium nieprecyzyjne i podlegające subiektywnej ocenie.

Kryterium liczby punktów, określanych na podstawie egzaminu dojrzałości zdawanego w części pisemnej jest kryterium obiektywnym i zapewnia kandydatom równe szanse na podjęcie studiów na ocenianym kierunku. Z kolei kryterium dotyczące znajomości języka polskiego formułowane wobec kandydatów obcokrajowców, ze względu na brak formalnego określenia wymaganego poziomu języka, kryterium obiektywnym nie jest.

Kryteria rekrutacji nie uwzględniają weryfikacji kompetencji cyfrowych kandydatów, ani stawianych im wymagań sprzętowych niezbędnych do uczestniczenia w procesie kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, tymczasem część zajęć określonych w programie studiów jest prowadzona z wykorzystaniem tych metod i technik.

W Uczelni wprowadzono przepisy regulujące zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów, określone w odpowiedniej uchwale Senatu, zgodnie z ogólnokrajowymi przepisami w tym zakresie. W praktyce potwierdzanie efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów w ramach programu „Zamień doświadczenie na wykształcenie”, z którego na ocenianym kierunku skorzystała dotychczas jedna osoba. Z dokumentacji potwierdzania efektów uczenia się wynika, że pod uwagę wzięto dotychczas uzyskane przez kandydata wpisy do indeksu oraz umowy (o pracę, zlecenia itp.) potwierdzające jego dotychczasową działalność zawodową. Dokumentacja nie zawiera opisu wykonywanych czynności, zakresu obowiązków czy też specyfiki zdobytego doświadczenia. Nie odnotowano też w niej, jakie efekty uczenia się (kierunkowe lub zajęć) zostały na tej podstawie potwierdzone, a jedynie wykaz zajęć, z których student został zwolniony. Nie odbyła się więc ocena osiągnięcia efektów uczenia się a jedynie zaliczenie poszczególnych zajęć.

Przeniesienie na studia w Uczelni jest możliwe na podstawie złożenia właściwej dokumentacji przebiegu studiów odbywanych w innej uczelni (również zagranicznej), umożliwiającej weryfikację efektów uczenia się osiągniętych w ramach zajęć i praktyk zawodowych. Decyzję w tej sprawie podejmuje Rektor lub upoważniona przez niego osoba, wskazując semestr, na który student zostaje przeniesiony. Udostępniona dokumentacja studenta przenoszącego się z innej uczelni zawiera jedynie potwierdzenia odbycia w innej uczelni konkretnych zajęć oraz ich wymiar godzinowy i ocenę. Nie zamieszczono charakterystyki efektów uczenia się przypisanych do zajęć w poprzedniej uczelni ani tych, które zostały uznane za osiągnięte w WSPA. Podobnie więc jak w przypadku powyższym mamy do czynienia z zaliczaniem zajęć a nie uznawaniem efektów uczenia się uzyskanych w systemie studiów.

Zasady dyplomowania określone zostały w regulaminie studiów. Zgodnie z nimi, w trakcie ostatniego roku studiów student przygotowuje pisemną pracę dyplomową, którą następnie powinien obronić oraz zdać egzamin dyplomowy, uwzględniający zagadnienia z całego toku studiów. Zagadnienia te są znane wcześniej i dostępne na stronie internetowej. Praca dyplomowa uwzględnia kierunek studiów oraz wybraną przez studenta specjalność. Przed dopuszczeniem do obrony jest sprawdzana przy użyciu oprogramowania antyplagiatowego oraz oceniana przez promotora i recenzenta. Szczegółowe zasady

przygotowania pracy dyplomowej oraz dyplomowania są dostępne we właściwym dokumencie. W czasie egzaminu dyplomowego student odpowiada na trzy pytania – jedno dotyczące bezpośrednio pracy dyplomowej oraz dwa z listy (znanej wcześniej, zawierającej 65 zagadnień dotyczących tematyki różnych zajęć). Pytania te nie są losowane a zadawane studentowi przez komisję, co nie spełnia warunku obiektywizmu i jednakowych zasad oceny stosowanych wobec wszystkich studentów. Potwierdzeniem tego jest fakt, że niektórzy studenci otrzymują na egzaminie 3 pytania związane z tematyką pracą, inni zaś odpowiadają na pytania spoza tematyki pracy. Prace dyplomowe są oceniane według jednego formularza recenzji, co zapewnia porównywalność ocen i te same zasady oceny stosowane wobec wszystkich studentów. Po lekturze dokumentacji procesu dyplomowania wybranych studentów wiadomo jednak, że recenzje różnią się między sobą znacząco poziomem wnikliwości, niektóre z nich są przygotowane rzetelnie, inne zaś zawierają tylko lakoniczne stwierdzenia o spełnieniu konkretnych warunków, bez odniesienia do recenzowanej pracy.

W Uczelni określono ogólne zasady oceniania studentów. Osoby prowadzące zajęcia mają obowiązek poinformować studentów o metodach weryfikacji efektów uczenia się w trakcie pierwszych zajęć, informacja o metodach weryfikacji umieszczana jest również w sylabusach poszczególnych zajęć. Hospitacje zajęć potwierdzają stosowanie tej praktyki, przy czym mowa jest raczej o ogólnych warunkach zaliczenia nie zaś o sposobach odnoszących się do poszczególnych efektów uczenia się.

Kryteria oceny egzaminów i zaliczeń w formie testów są określone ogólnie i są obiektywne. Umiejętności są weryfikowane w trakcie ćwiczeń i laboratoriów, ocenie podlega stopień zaangażowania studenta w zajęcia (obecność i aktywność), wykonywane samodzielnie i zespołowo prace etapowe i końcowe. Najbardziej niedookreślone są kryteria weryfikacji kompetencji społecznych, które nazwano pośrednimi, wynikającymi z oceny zachowania i postaw studenta, samodzielności przygotowania pracy dyplomowej. Sposoby weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie kompetencji społecznych nie znajdują konkretyzacji również w sylabusach zajęć.

Nauczyciel ma obowiązek udostępnić studentowi do wglądu prace etapowe lub końcowe poszczególnych zajęć oraz poinformować go o wystawionej im ocenie. W dokumentacji nie sprecyzowano obowiązku przekazywania informacji zwrotnej na temat stopnia osiągnięcia poszczególnych efektów uczenia się.

W Uczelni brak jest rozwiązań systemowych w zakresie sposobów rozwiązywania sytuacji trudnych lub konfliktowych wynikających z procesu oceny weryfikacji osiągania przez studentów efektów uczenia się. Z rozmów przeprowadzonych z różnymi grupami interesariuszy nie wynika, aby takie sytuacje miały do tej pory miejsce, jednak zasady postępowania w takich przypadkach powinny być w Uczelni ustalone i podane do publicznej wiadomości. Co do zasady, osobą właściwą do przyjmowania wszelkich skarg, zażaleń czy wątpliwości jest dziekan kierunku, który zazwyczaj rozmawia z osobami potrzebującymi pomocy, mediuje, sugeruje rozwiązania, bez stosowania regulacji w formie procedur.

W programie studiów określono takie metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się jak: test pisemny jednokrotnego i wielokrotnego wyboru, prace pisemne opisowe, odpowiedzi ustne, prezentacje, projekty indywidualne lub zespołowe, referaty, kazusy i analizy przypadków. Są to (za wyjątkiem projektów) metody nieuwzględniające twórczego wkładu studentów, przy ich wykorzystaniu nie można więc weryfikować wszystkich efektów uczenia się, szczególnie tych związanych z umiejętnościami i kompetencjami społecznymi. Wprowadzie nauczyciel dokonuje zaliczenia zajęć po uznaniu osiągnięcia przez studentów wszystkich efektów uczenia się, jednak nie wszystkim efektom przypisano odpowiednie metody tej sprawdzania i oceniania nabycia efektów

uczenia się przez studentów. Do weryfikowania umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych służą metody projektowe i warsztatowe, które uwzględniają symulowanie pewnych czynności, których wykonanie następnie jest oceniane przez analizę SWOT. Nadal jednak nie określono, jakie konkretne kryteria i metody oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się są stosowane w odniesieniu do poszczególnych efektów.

W programie studiów w przypadku większości zajęć nie zostały określone metody weryfikacji, które należy rozumieć jako celowo określone i systematycznie stosowane sposoby sprawdzania efektów uczenia się nabywanych przez studentów stosowane przez nauczycieli akademickich lub inne osoby prowadzące zajęcia, wykorzystywane zarówno do oceny ciągłej w trakcie realizacji zajęć w semestrze oraz na zakończenie zajęć jako oceny podsumowującej, w tym w szczególności metody umożliwiające sprawdzenie i ocenienie nabytych przez studentów umiejętności praktycznych oraz kompetencji społecznych niezbędnych sektorze medialnym rynku pracy. W sylabusach zajęć określane są w wielu przypadkach w sposób hasłowy, jak: obecność na ćwiczeniach, aktywność podczas ćwiczeń, kolokwium, wykonanie wszystkich zadań, aktywność. Brak jest ich powiązania z zakładanymi efektami uczenia się oraz treściami programowymi, w postaci określenia np. zakresu egzaminu/kolokwium, rodzaju i tematyki projektów, prac pisemnych oraz stawianych im wymagań. W nielicznych przypadkach, gdy zadania do wykonania przez studentów są zdefiniowane (np. w przypadku zajęć *informacja dziennikarska*), liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem jest tak niska, o czym była już mowa wyżej, że studenci nie mają możliwości opanowania na zajęciach umiejętności, które następnie mają być sprawdzane w oparciu o zadania przygotowane w ramach pracy indywidualnej związanej z tymi zajęciami. Analogiczna sytuacja występuje również np. w przypadku zajęć *ePR i komunikacja kryzysowa*, *grafika komputerowa*.

W przypadku zajęć np. *podstawy dziennikarstwa telewizyjnego – projekt*, w programie studiów nie określono, co jest przedmiotem projektu, jakie są wymagania stawiane projektowi, w jakie formie projekt będzie realizowany (indywidualny/zespołowy), podobnie w przypadku zajęć *podstawy dziennikarstwa radiowego*, metody weryfikacji zostały zdefiniowane jako „praktyczne wykorzystywanie przedstawionych zagadnień celem zweryfikowania zrozumienia materiału za pomocą zadania do rozwiązywania” – bez określenia przedmiotu zadania, stawianych studentowi wymagań.

Niektóre z metod weryfikacji, jak np. obecność na zajęciach faktycznie metodą weryfikacji nie są, bo nie można wskazać efektu uczenia się, którego nabycie przez studenta można by sprawdzić, kontrolując jego obecność na zajęciach. Podobnie w programie studiów nie określono, w jaki sposób aktywność na zajęciach może służyć jako metoda weryfikacji efektów uczenia się, ani też nie wskazano sposobów monitorowania tej aktywności, jak również jej form, które podlegają ocenie.

Potencjalnie, egzaminy (tylko testy) przewidziano wyłącznie do weryfikacji wiedzy dla zajęć w formie wykładu, umiejętności i kompetencje społeczne są weryfikowane na podstawie projektów, wystąpień, prezentacji itd. W praktyce, nie określa się odrębnych metod dla poszczególnych efektów ani ich grup. Np. w przypadku zajęć *autoprezentacja*: „Weryfikacja nabytej wiedzy odbędzie się poprzez zaliczenie, na którym każdy z uczestników zajęć będzie prezentował swoją autoprezentację nagrany na kamerę”; *dziennikarstwo cyfrowe*: „Wykonanie wszystkich zadań, aktywność na zajęciach”; *Fake news*: „Obecność na ćwiczeniach, aktywność podczas ćwiczeń, kolokwium”; *informacja dziennikarska*: „aktywna obecność na zajęciach i przygotowanie dwóch prac”. Z lektury prac etapowych wynika, że w żadnym analizowanym przypadku nie pozwalają one na weryfikację wszystkich efektów uczenia się przypisanych do danych zajęć.

Nie określono specyficznych metod weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla praktyk, weryfikacja odbywa się na podstawie dokumentacji, sprawdzanie polega na określeniu zgodności przebiegu z założonymi celami i treściami praktyk, nie określono zasad weryfikacji dla poszczególnych efektów uczenia się ani ich grup. Co prawda, dokumentacja zawiera adnotację o poziomie osiągnięcia poszczególnych efektów uczenia się przewidzianych dla praktyk, jednak nie wskazano sposobów ich weryfikacji, w znakomitej większości ich osiągnięcie oceniane jest jako bardzo dobre.

W przypadku zajęć z języka obcego metody weryfikacji są sformułowane ogólnie (aktywna obecność na zajęciach, zadania domowe, wypowiedź na zadany temat i test pisemny), nie wprowadzono rozróżnienia pomiędzy poszczególnymi semestrami nauki języka, nie wiadomo więc, jak weryfikuje się progres w nabywaniu efektów uczenia się przez studentów. Nie ma też odniesienia do poziomu kompetencji językowych. Nie jest to możliwe do określenia również na podstawie literatury przedmiotu, ponieważ nie podano poziomu podręcznika.

Weryfikacja efektów uczenia się osiąganych na zajęciach prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, zgodnie z zasadami określonymi w Uczelni, może odbywać się wyłącznie z użyciem tych samych technik, z wykorzystaniem platformy uczelnianej. W razie wątpliwości co do samodzielności studenta w trakcie zaliczeń przeprowadzanych w formie zdalnej, wdrażana jest odpowiednia procedura, sam przebieg zaliczeń jest rejestrowany. W trakcie prowadzonych w ten sposób zaliczeń i egzaminów student ma obowiązek włączania kamery, umożliwiającej jego identyfikację. Włączenie kamery jest jednak rozwiązaniem w przypadku egzaminu ustnego, natomiast Uczelnia nie podała informacji o skutecznych rozwiązaniach w przypadku egzaminów pisemnych, w tym w formie testów, gdyż zabezpieczenie dostępu do testu hasłem nadawanym studentom nie przeszkadza w korzystaniu z cudzej pomocy w trakcie wypełniania testu.

Analiza wybranych prac etapowych potwierdza zastrzeżenia dotyczące sprawdzania i oceniania efektów uczenia się nabywanych przez studentów. Prace etapowe są wprowadzane zgodnie z tematyką zajęć, najczęściej przybierają postać projektu lub opracowania teoretycznego, jednak wszystkie przeanalizowane prace odnosiły się wyłącznie do jednej grupy efektów (wiedzy lub umiejętności praktycznych), przy czym w żadnym wypadku nie podano uzasadnienia stawianych ocen (w większości bardzo dobrych) oraz stopnia osiągnięcia poszczególnych efektów uczenia się, ani też uzasadnienia wystawionego stopnia.

Wyniki przeglądu prac etapowych potwierdzają brak systemu sprawdzania i oceniania efektów uczenia się, a w konsekwencji brak możliwości wiarygodnego i rzetelnego sprawdzenia przez Uczelnię, że studenci nabywają efekty uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych właściwe dla poziomów 6. (na studiach pierwszego stopnia). O braku rzetelności i wiarygodności oceniania świadczą rozkłady ocen uzyskiwanych przez studentów z poszczególnych prac etapowych, udostępnione zespołowi oceniającemu. Tylko w pojedynczych przypadkach są to oceny plus dobre, przytłaczającą większość stanowią oceny bardzo dobre. Prace o charakterze projektów medialnych (np. fotografia, film) są pozbawione jakichkolwiek elementów opisowych dotyczących celu i założeń projektu oraz metodyki jego opracowania, brak jest także jakiegokolwiek informacji zwrotnej dla studenta kierowanej przez osobę prowadzącą zajęcia, oceniającą pracę.

Prace dyplomowe, są związane z kierunkiem i dyscypliną nauki o komunikacji społecznej i mediach. Choć mają charakter prac badawczych, nie zawierają opisu zastosowanej metodologii a tam, gdzie ma to miejsce, znajdują się odniesienia do metod i literatury spoza dyscypliny (pedagogika). Mimo zróżnicowanego poziomu, w większości są oceniane na ocenę bardzo dobrą –w roku 2021 z

6 obronionych prac tylko jedną oceniono na dobry plus, w roku 2022 wykazano 16 prac dyplomowych, z czego 11 uzyskało ocenę bardzo dobrą, 4 ocenę dobrą plus a jedna ocenę dobrą. Część recenzji jest przygotowana bardzo powierzchownie a wręcz niedbale – stanowią lakoniczne stwierdzenia o zgodności z wymaganiami, bez odniesienia do merytoryki czy innych cech ocenianych prac. Brak zróżnicowania ocen jest widoczny również w ostatecznym wyniku studiów – ocenie na dyplomie, która w znaczącej większości przypadków jest oceną bardzo dobrą, sporadycznie pojawiają się oceny dobre plus lub dobre, brak ocen dostatecznych, co wynika nie tylko z zawyżonych ocen stawianych pracom dyplomowym, ale również z braku zróżnicowania ocen stawianych na zaliczenie większości zajęć.

Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

Kryterium niespełnione

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane warunki przyjęcia kandydatów na studia, które w odniesieniu do studentów będących obywatelami polskimi mają charakter obiektywny i selektywny. W odniesieniu do kandydatów niebędących obywatelami polskimi nieprecyzyjnie określono wymagania dotyczące znajomości języka polskiego oraz sposoby jej weryfikacji.

W Uczelni nie wypracowano spójnego, rzetelnego i wiarygodnego systemu sprawdzania i oceniania efektów uczenia się nabywanych przez studentów. Brak owego systemu jest widoczny poczynając od etapu potwierdzania efektów uczenia się nabytych poza systemem studiów oraz uznawania efektów uczenia się nabytych w innej uczelni, poprzez poszczególne etapy studiów, aż po proces dyplomowania. W programie studiów nie zostały opisane metody weryfikacji tj. celowo określone i systematycznie stosowane sposoby sprawdzania efektów uczenia się nabywanych przez studentów, stosowane przez nauczycieli akademickich lub inne osoby prowadzące zajęcia, wykorzystywane zarówno do oceny ciągłej w trakcie realizacji zajęć w semestrze oraz na zakończenie zajęć jako oceny podsumowującej, w tym w szczególności metody umożliwiające sprawdzenie i ocenienie nabytych przez studentów umiejętności praktycznych oraz kompetencji społecznych niezbędnych w sektorze medialnym rynku pracy. W sylabusach zajęć zostały one sformułowane w większości przypadków hasłowo. Nie określono szczegółowego zakresu egzaminów, ani wymagań stawianych studentom w trakcie nabywania umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych. Przedstawione do oceny prace etapowe potwierdzają brak zastosowania spójnego systemu weryfikacji osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się. Prace są związane tylko z jednym rodzajem efektów, osobą oceniającą nie formułują ocen/uwag odnoszących się do osiągnięcia poszczególnych efektów, oceny wystawiane studentom nie są zróżnicowane, w przytłaczającej części są to oceny bardzo dobre. W przypadku egzaminów dyplomowych, sposób doboru pytań egzaminacyjnych jest nieobiektywny i w wielu przypadkach umożliwia weryfikację wiedzy studenta związanej wyłącznie z tematyką pracy. Prace dyplomowe mające charakter prac badawczych, nie zawierają opisu zastosowanej metodologii. Również oceny prac dyplomowych nie są zróżnicowane mimo ich zróżnicowanego poziomu. Jest to konsekwencją występujących porządków niedbałości w procesie recenzowania prac dyplomowych, odznaczającego się powierzchownością.

W odniesieniu do systemu weryfikacji efektów uczenia się na wszystkich etapach studiów, poczynając od przyjęcia na studia, poprzez poszczególne ich etapy, po proces dyplomowania, zdiagnozowane zostały błędy i uchybienia mające charakter rażący, co stanowi podstawę zaproponowanej oceny. Są to następujące błędy i uchybienia:

1. Wymagania stawiane kandydatom obcokrajowcom w zakresie znajomości języka polskiego są nieprecyzyjne a sposób ich weryfikacji nie uwzględnia obiektywnych kryteriów, umożliwiających rzetelne sprawdzenie stopnia opanowania języka i ocenę, czy posiadany przez kandydata poziom kompetencji językowych w zakresie znajomości języka polskiego umożliwia studiowanie w tym języku.
2. Procedura potwierdzania efektów uczenia się nabytych poza systemem studiów polega na zaliczaniu zajęć, bez uwzględnienia identyfikacji efektów uczenia się będących rezultatem posiadanego doświadczenia zawodowego oraz ich porównania z efektami uczenia się określonymi w programie studiów na kierunku media i dziennikarstwo.,
3. Procedura uznawania efektów uczenia się osiągniętych w innej uczelni polega na zaliczeniu zajęć na podstawie wykazu zajęć zrealizowanych w innej uczelni, bez uwzględnienia identyfikacji efektów uczenia się nabytych w innej uczelni oraz ich porównania z efektami uczenia się określonymi w programie studiów na kierunku media i dziennikarstwo.;
4. Brak określenia w programie studiów celowo i w sposób uzasadniony zaplanowanych, skonkretyzowanych, specyficznych metod ciągłego i podsumowującego sprawdzania efektów uczenia się, stosowanych systematycznie przez nauczycieli akademickich lub inne osoby prowadzące zajęcia co skutkuje brakiem możliwości rzetelnego sprawdzenia i oceniania efektów uczenia się nabywanych przez studentów, jak również brakiem porównywalności tych ocen. Nierzetelne ocenianie prac etapowych wykonywanych przez studentów oraz prac dyplomowych, co potwierdziły wyniki przeglądu wybranych losowo prac etapowych i dyplomowych, ocenionych w przytłaczającej większości na ocenę bardzo dobrą.
5. Brak dostarczania studentom informacji zwrotnej na temat stopnia osiągnięcia poszczególnych efektów uczenia się, co potwierdził przegląd prac etapowych, którego wyniki potwierdziły brak uwag ze strony osób oceniających oraz uzasadnienia oceny.
6. Brak klarownych, stosowanych w sposób jednakowy w odniesieniu do wszystkich studentów zasad przeprowadzania egzaminu dyplomowego, w tym zasad doboru pytań, skutkujący brakiem kompleksowości egzaminu dyplomowego i brakiem porównywalności jego wyników.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Zajęcia na kierunku media i dziennikarstwo prowadzi 38 osób. W tej grupie znajduje się 11 nauczycieli akademickich zatrudnionych w Uczelni jako podstawowym miejscem pracy. W grupie nauczycieli akademickich 8 osób posiada stopień doktora w takich dyscyplinach nauk społecznych, jak nauki

socjologiczne, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, prawo kanoniczne. Trzy z osób posiadających stopień doktora mają jednocześnie dorobek w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach, przy czym w przypadku jednej osoby ten dorobek jest niewielki. Pozostałe trzy osoby z grupy nauczycieli akademickich posiadają tytuł zawodowy magistra i legitymują się kompetencjami i doświadczeniem zawodowym związanym z mediami.

Niewielka liczebność grupy nauczycieli akademickich, którzy posiadają dorobek naukowy w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach powoduje, że zostało im powierzonych do prowadzenia wiele zajęć bardzo rozproszonych tematycznie. Jednej z osób posiadających stopień doktora oraz dorobek naukowy w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach powierzono do prowadzenia 9 różnych tematycznie zajęć, z czego część równoległe na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych. Innemu nauczycielowi akademickiemu nieposiadającemu dorobku w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach powierzono do prowadzenia 8 różnych tematycznie zajęć. Ten sam problem jest także zauważalny w przypadku nauczycieli akademickich posiadających tytuł zawodowy magistra prowadzących zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne. Jednemu z nich powierzono 8 różnych tematycznie i kompetencyjnie zajęć oraz sprawowanie opieki nad praktykami zawodowymi, innemu – 5 zajęć. Świadczy to o brakach kadrowych w grupie nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunku media i dziennikarstwo, zarówno w odniesieniu do nauczycieli akademickich posiadających dorobek naukowy w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach, do której kierunku jest przyporządkowany, jak i nauczycieli posiadających doświadczenie zawodowe.

Dlatego zajęcia na ocenianym kierunku prowadzi ponadto 27 osób niebędących pracownikami WSPA (11 osób w tej grupie stanowią lektorzy języka angielskiego). Poza lektoratami języka angielskiego osoby te prowadzą głównie zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne. Z wykluczeniem nielicznych przypadków osoby te posiadają kompetencje i doświadczenie zawodowe umożliwiające prawidłową realizację powierzanych im zajęć i osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się.

Oprócz wskazanych osób, prowadzących zajęcia z zakresu nauk o komunikacji społecznej i mediach oraz zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne, pozostałe zajęcia powierzono osobom, posiadającym odpowiednie kwalifikacje w innych naukach społecznych lub humanistycznych, w zakresie których studenci osiągają efekty uczenia się, jak na przykład ekonomistom, prawnikom, filozofom, czy też specjalistom kształcenia językowego lub informatycznego. Analiza doświadczenia zawodowego osób prowadzących zajęcia związane z tymi dyscyplinami potwierdza, że posiadają oni zarówno akademickie, jak i pozaakademickie doświadczenie w zakresie prowadzonych zajęć, w większości przypadków posiadają również udokumentowane doświadczenie dydaktyczne. Powierzanie zajęć z zakresu kształcenia praktycznego osobom związanym zawodowo z mediami i inną działalnością z zakresu komunikacji społecznej pozwala na kształtowanie umiejętności praktycznych, niezbędnych w przyszłej pracy zawodowej. Dzięki zatrudnieniu tych osób w różnych instytucjach medialnych i związanych z komunikowaniem społecznym, studenci uzyskują również dostęp do infrastruktury technicznej w miejscach pracy osób prowadzących zajęcia. W trakcie wizytacji nie było możliwości oceny kompetencji kadry legitymującej się dorobkiem w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach w trakcie hospitacji zajęć, ponieważ pomimo wyboru do hospitowania zajęć prowadzonych przez nauczyciela akademickiego posiadającego dorobek w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach, w ostatnim momencie Uczelnia zmieniła osobę prowadzącą wybrany wykład na inną osobę nieposiadającą dorobku naukowego w dyscyplinie, do której kierunku jest przyporządkowany.

Większość zajęć została powierzona do prowadzenia nauczycielom akademickim lub innym osobom posiadającym kompetencje i doświadczenie pozwalające na prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się, z zastrzeżeniem, że możliwość osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się jest w wielu przypadkach niemożliwa ze względu na rażące błędy popełnione w projektowaniu programu studiów, co zostało przedstawione w analizie stanu faktycznego w kryterium 2. Jednak część zajęć (13 zajęć prowadzonych przez 4 osoby) została powierzona osobom nieposiadającym odpowiednich kompetencji i doświadczenia zapewniających prawidłową realizację tych zajęć.

Nauczyciele są odpowiednio wcześniej informowani o planowanym przydziale, mogą proponować zajęcia, które chcą prowadzić w osobistych rozmowach z dziekanem, wypełnianych ankietach autoewaluacji zajęć oraz podczas zebrań katedry. W trakcie corocznej autoewaluacji zajęć, oprócz oceny nabycia efektów uczenia się przez studentów, nauczyciele mogą zaproponować zmiany w prowadzonych zajęciach – ich tematyce bądź wymiarze godzinowym.

Nauczyciele akademicy posiadają udokumentowane doświadczenie dydaktyczne, również w innych uczelniach a także doświadczenie w prowadzeniu różnego rodzaju kursów czy szkoleń. Poziom hospitowanych w ramach wizytacji zajęć był zróżnicowany, w różnym stopniu wykorzystywano infrastrukturę techniczną czy możliwości narzędzi kształcenia zdalnego. W trakcie hospitacji wykazano, że poziom przygotowania teoretycznego nauczycieli do zajęć w większości przypadków był niewystarczający - większość zajęć rozpoczynała się od przypomnienia podstawowych informacji związanych z komunikowaniem, treści specjalistyczne były czytane, podawana literatura okazywała się literaturą ogólną, niezwiązaną z konkretnymi zajęciami. Ćwiczenia wykonywane przez studentów w niewielkim stopniu pozwalały na wykorzystanie infrastruktury technicznej, np. na zajęciach z *podstaw dziennikarstwa telewizyjnego* analizowano strukturę newsa (podobnie, jak na zajęciach z *podstaw dziennikarstwa radiowego*), przygotowywano też notatkę (tekstową). Frekwencja na zajęciach była niska, prowadzący zazwyczaj nie sprawdzali obecności, co jest praktyką niewłaściwą w kontekście planowanego w programie studiów weryfikowania w trakcie obserwacji aktywności studentów podczas zajęć i wykonywania ćwiczeń symulacyjnych nabywania przez nich efektów uczenia się związanych z umiejętnościami praktycznymi i kompetencjami społecznymi, co jest nb. trudne do zrealizowania wobec błędów w programie studiów dotyczących określenia liczby godzin zajęć, o czym mowa wyżej, w analizie stanu faktycznego w kryterium 2.

Realizacja zajęć podlega bieżącemu monitorowaniu w formie hospitacji zajęć, studenckich ankiet oraz mniej sformalizowanych rozmów ze studentami. Corocznie wnioski z tych ocen stanowią podstawę decyzji dotyczących dalszego obsadzania zajęć w Uczelni. Najlepsi wykładowcy są nagradzani, wręczenie wyróżnień ma miejsce corocznie podczas inauguracji roku akademickiego. Ta forma nagrody spotyka się z uznaniem wśród pracowników, którzy czują się docenieni i zmotywowani do dalszej pracy. Wnioski z przeprowadzonej ewaluacji zajęć stają się również podstawą do interwencji dziekana, która następuje w razie niezadowolającej ich oceny. Interwencje mają formę nieformalnych, osobistych rozmów z pracownikami.

Nauczyciele akademicy poddawani są także ocenie okresowej obejmującej działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną. W Uczelni wypracowano procedurę okresowej oceny pracowników, określono jej regulamin oraz formularze, które wypełniają nauczyciele podlegający ocenie. Zgodnie z regulaminem, ocena następuje nie rzadziej niż raz na rok, podlegają jej wszystkie aktywności i osiągnięcia przypadające na pełny rok akademicki, poprzedzający rok, w którym dokonywana jest

ocena. Ocenie podlega jakość prowadzonej dydaktyki, rzetelność w wywiązywaniu się z obowiązków dydaktycznych, osiągnięcia naukowo-badawcze, poziom zaangażowania w prace organizacyjne na rzecz Uczelni, autorstwo publikacji naukowych. Oprócz wypełnianego przez pracowników formularza samooceny pod uwagę brane są wyniki ankiet studenckich oraz przeprowadzonych hospitacji zajęć. Wynik oceny jest dostarczany nauczycielowi w formie pisemnej. Ocena negatywna może stać się podstawą do wypowiedzenia stosunku pracy, obligatoryjnie następuje ono w przypadku dwóch następujących po sobie ocenach negatywnych. 3% nauczycieli, którzy uzyskali największą liczbę punktów w ocenie okresowej, otrzymuje wyróżnienie.

Podstawą przyznania zajęć nauczycielom akademickim jest ich doświadczenie zawodowe oraz kompetencje naukowe i dydaktyczne.

Uczelnia wspiera zaspokajanie potrzeb szkoleniowych nauczycieli akademickich dotyczących umiejętności dydaktycznych poprzez system dofinansowania do studiów podyplomowych dla dydaktyków. Umiejętności dydaktyczne mogą również doskonalić w czasie wyjazdów w ramach programu Erasmus+. Wykładowcy uczestniczą także w szkoleniach z zakresu umiejętności społecznych, zdobywając certyfikaty trenerskie. Pracownicy mogą również liczyć na wsparcie w finansowaniu publikacji naukowych oraz wyjazdów na konferencje. Wszystkim nauczycielom udostępniono szkolenia w zakresie korzystania z platformy PUW.WSPA, zarówno w formie tekstowej, jak i filmów instruktażowych. Dydaktycy mają stały dostęp do materiałów szkoleniowych umieszczonych na platformie, dodatkowo ich aktywność na niej jest na bieżąco monitorowana przez koordynatora ds. kształcenia zdalnego, który wspiera ich w razie wystąpienia trudności. Nauczyciele potwierdzają dużą dostępność szkoleń, o których są informowani drogą mailową i chętnie z nich korzystają, szczególnie z indywidualnych zajęć z języka angielskiego. Deklarują też, że Uczelnia wspiera ich finansowo w szkoleniach i innej aktywności, również naukowej poza murami WSPA. Szczególny nacisk położony został na kształcenie umiejętności nauczycieli w zakresie wykorzystania metod i technik kształcenia na odległość, które Uczelnia wprowadziła jeszcze przed pandemią Covid19. Rozwijanie tych umiejętności dotyczy także nowo przyjętych pracowników, którym proponowane jest dodatkowe wsparcie. Dostępność i przydatność tych szkoleń potwierdzają zarówno nauczyciele, jak i studenci, którzy są bardzo zadowoleni z jakości zajęć prowadzonych zdalnie i kompetencji nauczycieli w tym zakresie. Hospitowane zajęcia zdalne nie potwierdziły jednak kompetencji nauczycieli w tym zakresie – w trakcie zajęć nie korzystano z aktywizacyjnych możliwości platformy edukacyjnej, zajęcia przybierały formę tradycyjnego, czytanego wykładu, w którym jedyną aktywność studentów przejawiała się w potwierdzeniu słyszenia wykładowcy.

Nauczyciele są zadowoleni z warunków pracy, kontaktu z władzami Uczelni, przydzielonych im zajęć dydaktycznych, systemu oceny i wsparcia w rozwoju, jak również z procedury zgłaszania i realizacji zapotrzebowania na sprzęt oraz literaturę naukową.

Większość zatrudnionych osób pracuje jednak w Uczelni stosunkowo krótko. Przydział zajęć, seminariów dyplomowych zmienia się stosunkowo często, co świadczy o dużej mobilności kadry. Dla stworzenia stabilnego, współpracującego zespołu, który mógłby nie tylko efektywnie prowadzić zajęcia, ale również uczestniczyć w prowadzonej systematycznie i kompleksowo ewaluacji programu studiów i warunków jego realizacji, projektowaniu zmian w programie. Wskazane jest stworzenie warunków, w których zatrudnieni nauczyciele akademicy i inne osoby prowadzące zajęcia zostaną związane z Uczelnią na długi okres. Rekomenduje się podjęcie działań zmierzających do stworzenia

harmonijnie współpracującego, stabilnego zespołu nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, związanego w długiej perspektywie z kierunkiem media i dziennikarstwo.

W Uczelni obowiązuje procedura antydyskryminacyjna, powołany został rzecznik i komisja odpowiedzialni za rozstrzyganie spraw w tym zakresie, obowiązuje też kodeks etyki. W praktyce, sytuacje trudne są zgłaszane dziekanowi (mailowo, telefonicznie lub osobiście), który po rozmowach z zainteresowanymi stronami proponuje rozwiązanie. W czasie rozmów z kadrą prowadzącą zajęcia podano przykłady satysfakcjonująco rozwiązanych problemów, również związanych z wynagradzaniem pracowników za dodatkowe obowiązki. Niektóre problemy czy kwestie do rozwiązania są też omawiane w trakcie zebrań katedry czy innych spotkań z pracownikami. Rekomenduje się opracowanie procedury, w ramach której pracownicy oraz studenci, mogliby zgłosić sytuację problemową bez konieczności konfrontowania się osobistego z władzami Uczelni.

Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Liczebność kadry prowadzącej zajęcia na kierunku media i dziennikarstwo jest odpowiednia w stosunku do liczby studentów. Jednak struktura kwalifikacji kadry prowadzi do pewnych nieprawidłowości. Zbyt mała liczba nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku posiadających dorobek w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach powoduje nadmierne obciążenie nauczycieli powadzeniem licznych zróżnicowanych tematycznie i kompetencyjnie zajęć. Kadra prowadząca zajęcia na kierunku nie jest stabilna. Występują także przypadki nieprawidłowej obsady zajęć, niezgodnie z kompetencjami i doświadczeniem osób, którym te zajęcia zostały powierzone.

Jakkolwiek Uczelnia stwarza nauczycielom akademickim warunki do rozwoju kompetencji dydaktycznych, to hospitacje zajęć dydaktycznych nie potwierdziły właściwego przygotowania nauczycieli, szczególnie w zakresie podstaw teoretycznych dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach. Zajęcia prowadzone przez praktyków również w niektórych przypadkach prowadzone były na poziomie mało zaawansowanym, bez wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej, przy niewielkim zaangażowaniu studentów w zajęcia. Również wyniki przeglądu prac etapowych i dyplomowych wskazują na braki w przygotowaniu kadry do rzetelnego i wiarygodnego sprawdzania i oceniania prac studentów oraz zapewnienia porównywalności ocen.

Kadra prowadząca zajęcia podlega ewaluacji przez studentów w formie ankiety oceny nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia dystrybuowanej na zakończenie każdego semestru oraz przez innych nauczycieli w formie hospitacji zajęć. Wyniki tej ewaluacji są wykorzystywane do doskonalenia kadry. Nauczyciele akademicy podlegają dodatkowo ocenie okresowej obejmującej aktywność w zakresie działalności naukowej oraz dydaktycznej. Wyniki oceny okresowej, w tym wnioski z oceny dokonywanej przez studentów, są wykorzystywane przy podejmowaniu bieżących decyzji kadrowych, do doskonalenia poszczególnych nauczycieli akademickich i planowania ich indywidualnych ścieżek rozwojowych.

W odniesieniu do kadry prowadzącej zajęcia na kierunku media i dziennikarstwo stwierdzone zostały następujące uchybienia, stanowiące podstawę zaproponowanej oceny:

1. Struktura kwalifikacji kadry, w szczególności niewielka liczba nauczycieli akademickich posiadających dorobek naukowy w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach nie zapewniają w pełni prawidłowej realizacji zajęć i osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się, gdyż nieliczni nauczyciele akademicy posiadający dorobek w tej dyscyplinie są nadmiernie obciążeni prowadzeniem dużej liczby zróżnicowanych tematycznie i kompetencyjnie zajęć, co skutkuje obniżeniem jakości zajęć, zdiagnozowanym w trakcie ich hospitacji, przejawiającym się w powtarzaniu treści dotyczących komunikowania na różnych zajęciach, czytaniem treści wykładu, zalecaniem elementarnej literatury komunikologicznej. Stanowi istotne ograniczenie w nabywaniu przez studentów pełnego zakresu efektów uczenia się właściwych dla kwalifikacji 6. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji, których zakres, głębia i kompletność perspektywy poznawczej (P6S_WG) wskazuje, iż student musi posiadać „w stopniu zaawansowanym wiedzę dotyczącą wybranych faktów, obiektów i zjawisk oraz dotyczących ich metod i teorii wyjaśniających złożone zależności między nimi, stanowiących podstawową wiedzę ogólną z dyscyplin naukowych tworzących podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów [...]”.
2. Brak kompetencji dydaktycznych kadry, szczególnie związanych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, przejawiający się w zdiagnozowanym w trakcie hospitacji, niewystarczającym wykorzystaniu infrastruktury technicznej, pomocy dydaktycznych i możliwości platformy kształcenia zdalnego w trakcie zajęć, jak również związanych z sprawdzaniem i oceną efektów uczenia się nabywanych przez studentów, zdiagnozowany w wyniku przeglądu prac etapowych o dyplomowych.
3. Niewłaściwa obsada zajęć dydaktycznych w przypadku 13 zajęć prowadzonych przez 4 osoby, co prowadzi w konsekwencji do ich nieprawidłowej realizacji i braku możliwości osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się (wykaz nieprawidłowo obsadzonych zajęć wraz z uzasadnieniem znajduje się w załączniku).
4. Nieskuteczność w wykorzystaniu wyników monitorowania jakości nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia (hospitacji zajęć, ocen okresowych, oceny dokonywanej przez studentów) w identyfikowaniu luk kompetencyjnych kadry w zakresie dorobku naukowego w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach oraz kompetencji dydaktycznych, co w konsekwencji prowadzi do błędów w powierzaniu zajęć osobom kompetencji i doświadczenia, zapewniających prawidłową realizację zajęć i nabycie przez studentów zakładanych efektów uczenia się oraz przeprowadzenie procesu weryfikacji efektów uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

1. Zaleca się rozbudowę kadry kierunku media i dziennikarstwo o nauczycieli akademickich posiadających stopnie naukowe i dorobek naukowy w dyscyplinie nauki o komunikacji

społecznej i mediach, do której kierunku jest przyporządkowany, w celu zagwarantowania studentom możliwości nabywania pełnego zakresu efektów uczenia się dotyczących wiedzy, właściwych dla kwalifikacji 6. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji.

2. Zaleca się wyeliminowanie powierzania jednemu nauczycielowi akademickim lub innej osobie prowadzącej zajęcia dużej liczby zróżnicowanych tematycznie zajęć.
3. Zaleca się zapewnienie prawidłowej obsady zajęć poprzez zapewnienie zgodności kompetencji, w tym dorobku naukowego lub zawodowego i doświadczenia osób, którym powierzono prowadzenie zajęć z efektami uczenia się zakładanymi dla tych zajęć oraz treściami programowymi.
4. Zaleca się wdrożenie skutecznych narzędzi do monitorowania kompetencji merytorycznych i dydaktycznych kadry prowadzącej zajęcia na kierunku media i dziennikarstwo, umożliwiających identyfikowanie luk kompetencyjnych oraz ich likwidowanie.
5. Zaleca się zrewidowanie polityki kadrowej w zakresie zasad powierzania zajęć poszczególnym nauczycielom akademickim lub innym osobom, w celu wyeliminowania przypadków nieprawidłowej obsady zajęć.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Uczelnia dysponuje własnym budynkiem o powierzchni 4400 m.kw. Na potrzeby dydaktyczne (wszystkich kierunków) dostępne są 2 aule, 4 sale wykładowe, 11 sal do lektoratów i spotkań seminaryjnych, 9 sal do ćwiczeń i konwersatoriów, studio multimedialne, laboratorium transportowe, pracownia projektowania wnętrz, modelarnia i sala rysunkowa, 8 nowoczesnych laboratoriów komputerowych. Jednocześnie sale te mieszczą 1478 osób. Liczba pomieszczeń oraz dostępnych w nich stanowisk, również komputerowych, nie budzi zastrzeżeń.

Zajęcia z wychowania fizycznego odbywają się w obiektach wynajmowanych od klubu sportowego. Dodatkowo, na potrzeby pracowników i studentów udostępniono parking na 255 samochodów, w tym z oznaczonymi miejscami dla osób z niepełnosprawnościami. W budynku uczelni udostępniono także szafki dla wykładowców oraz dwa pokoje do ich dyspozycji, w których mogą odpocząć w przerwach między zajęciami. W Uczelni nie ma praktyki odbywania stacjonarnych dyżurów dla studentów, stąd brak konieczności dysponowania przez wykładowców gabinetami, jednak taka liczba miejsc dla nauczycieli jest zbyt mała i rekomenduje się udostępnienie im większej przestrzeni. W WSPA działa też bufet, przygotowano kąciek odpoczynku dla studentów. Istnieje również oddzielna sala do przeprowadzania egzaminów dyplomowych. Nie przygotowano oddzielnego pomieszczenia na potrzeby zajęć/spotkań hybrydowych, jednak takie połączenia są możliwe z sali komputerowej. Toalety, w tym również dla osób z niepełnosprawnościami znajdują się na każdym piętrze budynku.

15 sal wyposażonych jest w zamontowane na stałe projektory, kolejnych 18 rzutników można wypożyczyć, oprócz tego dostępny jest sprzęt audio i wideo, tablice interaktywne w różnych salach. Uczelnia dysponuje 8 laboratoriami komputerowymi, na terenie Uczelni znajduje się w sumie 147 komputerów, w tym 16 laptopów wykorzystywanych przez wykładowców. Specyfikacja techniczna sprzętu i oprogramowania podana została ogólnie. Dostępny sprzęt pracuje w różnych systemach operacyjnych i stanowią go również tablety (w tym tablety graficzne) i inne urządzenia mobilne, jak

również sprzęt Apple, dostępne jest laboratorium CISCO. Wykazane oprogramowanie nie jest (poza Adobe Photoshop) specjalistyczne dla studentów kierunku media i dziennikarstwo. Wśród przydatnych dla wszystkich platform wykazano narzędzia grupy Google i Microsoft, co trudno uznać za oprogramowanie specjalistyczne. Na potrzeby kierunku przygotowano studio medialne, wyposażone w kamery, mały mikser, statywy, komputery z bezpłatnym oprogramowaniem do montażu obrazu i dźwięku, odpowiednio wyciszone i dostosowane do realizacji materiałów audio i wideo, w którym odbywają się takie zajęcia, jak pracownia dziennikarstwa radiowego, pracownia dziennikarstwa telewizyjnego, realizacja audiowizualna, multimedia - zdjęcia, grafika i video w sieci, MoJo/ Mobile Journalism, podstawy sztuki operatorskiej. Studio zostało wyposażone w laptopy, kamery, mikrofony (przewodowe, bezprzewodowe, krawatowe), słuchawki, miksery, lampy studyjne, statywy, telewizory, cyfrowe rejestratory dźwięku. Pracownia została także odpowiednio zaciemniona i wygłuszona. Mimo dostępu do tego rodzaju sprzętu, nauczyciele zgłaszają potrzebę zakupu większej liczby kamer oraz sprzętu i oprogramowania umożliwiającego montaż materiału audio i wideo. Oprócz dostępnej infrastruktury, część zajęć prowadzonych przez praktyków realizowana jest w ich miejscach pracy (redakcjach, studiach), zazwyczaj podczas wyjść studyjnych, realizacja całego cyklu danych zajęć okazuje się zbyt trudna logistycznie. Praktyka ta dotyczy wyłącznie studiów stacjonarnych.

Biblioteka czynna jest od 7.30 do 15.30, w piątki do 17, w soboty do 14. Jest wyposażona w sprzęt ułatwiający pracę, udogodnienia dla osób z niepełnosprawnościami, dostęp do zbiorów cyfrowych w ramach Wirtualnej Biblioteki Nauki i Akademiki. W bibliotece zgromadzono 36 tys. woluminów, są one na bieżąco digitalizowane, obecnie w wersji cyfrowej jest dostępnych 1850 pozycji. W bibliotece udostępniono 32 stanowiska pracy dla studentów, w tym jedno dla osób z niepełnosprawnościami, w tym związanymi z dysfunkcją wzroku czy ograniczeniami ruchowymi kończyn górnych. Lokalizacja biblioteki umożliwia bezproblemowe dostanie się do niej osób poruszających się na wózku inwalidzkim. Książki można zamówić z wirtualnego katalogu, również spoza uczelni, zamówienia są realizowane na bieżąco. Studenci mogą wypożyczyć jednorazowo 5 książek na 2 tygodnie, przy czym możliwe jest przedłużenie terminu zwrotu. Z rozmów ze studentami wynika, że część z nich nie wie, gdzie znajduje się biblioteka, żaden z nich nie odczuwa konieczności odwiedzania tego miejsca, co nasuwa poważne zastrzeżenia pod adresem nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia dotyczące braku do motywowania studentów do zapoznawania się z zalecaną lekturą oraz braku formułowania wymagań w tym zakresie. Charakterystyczne jest, że, pomimo, iż w sylabusach zajęć wyszczególniona jest lista lektury podstawowej i uzupełniającej, to w bilansie nakładu pracy studenta niezbędnego do nabycia efektów uczenia się zakładanych dla zajęć nie uwzględniono czasu przeznaczonego na lekturę.

W budynku raz w roku dokonywane są w niezbędne przeglądy związane z funkcjonalnością i bezpieczeństwem. Corocznie odbywa się też przegląd techniczny budynku, dopuszczający go do użytku. Dodatkowo, prowadzone są bieżące przeglądy i konserwacje, wynikające z prawa budowlanego. Zauważone usterki, podobnie jak wszelkie zapotrzebowania na sprzęt można zgłaszać poprzez wpis w odpowiednim zeszycie, dostępnym na portierni.

W budynku Uczelni jest dostęp do sieci bezprzewodowej, z osobnym łączem dla pracowników i studentów, na potrzeby studentów udostępniono również 6 stanowisk komputerowych, drukarkę i skaner, dostępne również poza godzinami zajęć. Studenci mają dostęp do sal komputerowych i studia medialnego również poza godzinami zajęć, jednak korzystają z tej możliwości sporadycznie. Nie ma możliwości wypożyczenia sprzętu (kamer, dyktafonów, mikrofonów) i skorzystania z nich na potrzeby

realizacji projektów czy przygotowania do zajęć. Brak takiej możliwości tłumaczony jest wysokim kosztem sprzętu.

Zarówno poszczególne sale jak i biblioteka są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Budynek dysponuje podjazdem dla wózków inwalidzkich i windą dostosowaną do ich przewozu, jak również platformami schodowymi pomiędzy półpiętami. Na potrzeby studentów i nauczycieli udostępniono także pokój wyciszenia. Planuje się kolejne modernizacje, dostosowujące budynek do potrzeb osób niedowidzących i z różnymi dysfunkcjami ruchowymi.

Na potrzeby kształcenia na odległość Uczelnia korzysta z platformy Moodle, umożliwiającej zarówno synchroniczną, jak i asynchroniczną komunikację nauczycieli ze studentami, która jest połączona z innymi serwisami uczelnianymi i umożliwia uwzględnienie specyficznych potrzeb różnych grup studentów.

Dostępna w bibliotece literatura, wykazywana jako związana z kierunkiem, obejmuje 620 książek, nie podano informacji o liczbie egzemplarzy każdego tytułu, trudno więc wnioskować o jej dostępności. Jak już wspomniano, studenci nie odczuwają potrzeby wypożyczania książek. W księgozbiorze znajdują się w nim książki stanowiące kanon piśmiennictwa naukowego z zakresu dla dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach. jednak w wielu przypadkach w bibliotece nie są dostępne publikacje wskazywane w sylabusach jako literatura podstawowa do zajęć, braki stwierdzono w przypadku większości zajęć. Mimo deklarowanej procedury bieżącego przeglądu sylabusów i zamawiania wykazywanych w nich publikacji, nie wszystkie z nich są dostępne w bibliotece.

Nauczyciele deklarują udostępnianie studentom na platformie cyfrowej prezentacji z zajęć oraz niektórych tekstów w formacie PDF. Z analizy wykazu udostępnionych w ten sposób materiałów wynika, że dotyczą one tylko 6 zajęć, przy czym w przypadku 3 zajęć (w tym BHP) udostępniono prezentacje, 3 materiały dodatkowe, i jedno ćwiczenie. Mając na uwadze brak zainteresowania studentów zasobami bibliotecznymi oraz znikomą liczbę materiałów w formie cyfrowej na platformie, zasadne jest pytanie o źródła wiedzy studentów oraz podstawę ich przygotowania do egzaminów i zaliczeń. Zasoby biblioteki są na bieżąco digitalizowane, dostępne są również zasoby Wirtualnej Biblioteki Nauki oraz Cyfrowej Wypożyczalni Publikacji Naukowych Academica.

Stan techniczny oraz aktualność używanej infrastruktury oraz jej bezpieczeństwo są na bieżąco monitorowane, zarówno w trakcie corocznych obowiązkowych przeglądów, wykonywanych przez osoby do tego upoważnione, jak i dzięki tzw. Matrycy dostępności - monitoringu specjalnych potrzeb studentów, dzięki któremu podejmowane są decyzje na temat remontu w poszczególnych częściach budynku czy realizowany obecnie projekt montażu drugiej windy. Modernizacja budynku oraz zmiany wprowadzane w jego otoczeniu są wykonywane na skutek zgłaszanych przez studentów i pracowników potrzeb, jak choćby prace nad powiększeniem parkingu i zamknięciem go dla osób z zewnątrz, sukcesywne uzupełnianie dostępnego sprzętu (choćby projektorów multimedialnych). Pracownicy i studenci potwierdzają, że zgłaszane przez nich problemy, wnioski czy usterki są na bieżąco rozpatrywane, sprzęt w miarę możliwości uzupełniany a rozwiązania techniczne realizowane po konsultacji z Kwestorem.

Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Uczelnia dysponuje infrastrukturą lokalową, umożliwiającą realizację zajęć dydaktycznych na kierunku media i dziennikarstwo. Wykazana liczba pomieszczeń dydaktycznych, laboratoriów komputerowych i innych pomieszczeń spełnia wymagania pod względem ilościowym. Zapewniono też wystarczającą liczbę stanowisk komputerowych. Budynek Uczelni posiada właściwe certyfikaty związane z bezpieczeństwem, sama infrastruktura jest na bieżąco oceniana i dopuszczana do użytku, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Stan techniczny oraz wyposażenie są na bieżąco monitorowane i podlegają okresowej ewaluacji, zarówno ze strony właściwych służb, jak i studentów oraz nauczycieli akademickich, czego skutkiem jest jego bieżąca modernizacja, zarówno pod kątem spełniania oczekiwań osób ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, dostępności dla osób z niepełnosprawnościami, jak i specyficznych wymagań kierunku, czego dowodem jest powstanie i wyposażenie studia medialnego. Mimo ciągłych działań doskonalących, infrastruktura Uczelni nadal nie spełnia wszystkich warunków koniecznych dla skutecznego kształcenia na kierunku media i dziennikarstwo, zarówno pod kątem praktycznym, jak i teoretycznym, szczególnie pod względem dostępnego sprzętu, oprogramowania oraz literatury:

1. Mimo dostępnej wystarczającej liczby komputerów o właściwej specyfikacji technicznej, Uczelnia nie dysponuje oprogramowaniem koniecznym dla efektywnego kształcenia przyszłych specjalistów z zakresu mediów i dziennikarstwa.
2. Dostępny sprzęt specjalistyczny jest niewystarczający pod względem ilościowym do prawidłowej realizacji zajęć, co zostało potwierdzone w trakcie rozmów z osobami posiadającymi praktyczne doświadczenie zawodowe w sektorze rynku pracy związanym z mediami, prowadzący zajęcia na kierunku media i dziennikarstwo.
3. Posiadany sprzęt specjalistyczny nie jest udostępniany studentom poza godzinami zajęć, co uniemożliwia kształcenie ich umiejętności praktycznych w godzinach pracy indywidualnej związanej z zajęciami, realizację projektów na zewnątrz uczelni poza godzinami zajęć i bez udziału nauczycieli.
4. Znacząca część książek wykazywanych w sylabusach zajęć jako lektura podstawowa nie jest dostępna w zasobach biblioteki uczelnianej.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Zaleca się zapewnienie studentom dostępu do specjalistycznego oprogramowania, właściwego dla branży dziennikarskiej, komunikacyjnej i medialnej, w tym służącego do składu tekstu, montażu obrazu i dźwięku, prowadzenia transmisji online w liczbie licencji odpowiadającej wielkości grupy ćwiczeniowej oraz udostępnienie go również poza godzinami zajęć dydaktycznych, w celu prawidłowej realizacji zajęć oraz pracy indywidualnej studenta związanej z zajęciami a także nabycia przez studentów wszystkich zakładanych efektów uczenia się.

2. Zaleca się uzupełnienie sprzętu o wskazaną przez prowadzących zajęcia liczbę poszczególnych rodzajów przenośnego sprzętu specjalistycznego przenośnych kamer, mikrofonów w celu zapewnienia prawidłowej realizacji zajęć oraz pracy indywidualnej studenta związanej z zajęciami a także nabycia przez studentów wszystkich zakładanych efektów uczenia się.
3. Zaleca się udostępnienie studentom sprzętu do wypożyczenia, aby mogli z niego korzystać poza godzinami zajęć dydaktycznych.
4. Zaleca się uzupełnienie księgozbioru biblioteki w ten sposób, aby wszystkie książki wskazane jako literatura podstawowa w sylabusach zajęć były dostępne dla studentów..

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

W zakresie prowadzenia kierunku media i dziennikarstwo Uczelnia podjęła stałą współpracę z kilkoma przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego. Wśród podmiotów zaangażowanych we współpracę znajdują się przedstawiciele branży telewizyjnej, radiowej, komunikacyjnej, instytucje kultury oraz firmy z dobrze rozwiniętymi działami marketingu. Dobór podmiotów, z którymi Uczelnia podjęła współpracę, jest zgodny z koncepcją i celami kształcenia oraz z większością potrzeb w zakresie realizacji i rozwijania kształcenia na ocenianym kierunku.

Dla kierunku media i dziennikarstwo powołano Radę Konsultacyjną, zgodnie z zarządzeniem nr 11/R/WSPA/2022-2023 Rektora WSPA w Lublinie z dnia 28 listopada 2022 roku. W skład Rady wchodzi: dziekan kierunku jako przewodniczący, kilku przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego związanych z kierunkiem, ale niebędących pracownikami Uczelni. Do zadań Rady Konsultacyjnej należy m. in. analizowanie programu studiów oraz procesu jego realizacji, opiniowanie zmian w programie studiów, analiza potrzeb rynku pracy, wspieranie Uczelni w nawiązywaniu relacji z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym pozyskiwania nowych partnerów do realizacji praktyk studenckich oraz podejmowania wspólnych projektów. W ostatnich latach, dzięki konsultacjom Rady m.in. wprowadzono nowe przedmioty tj. *Fake news – manipulowanie informacją* oraz *podstawy badań społecznych*. Od roku akademickiego 2022/2023 obowiązuje nowy skład Rady Konsultacyjnej, zgodnie z rekomendacją nowego dziekana kierunku. Rada Konsultacyjna w nowym składzie nie zdążyła się jeszcze zebrać. Przeprowadzono jedynie rozmowy z niektórymi przedstawicielami Rady, podczas których interesariusze zewnętrzni mieli okazję przekazać swoje uwagi dotyczące programu studiów. Do roku akademickiego 2019/2020 była przeprowadzana ustandaryzowana ankieta dla członków Rady Konsultacyjnej, dzięki której przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego mogli m.in. wskazać najbardziej pożądane kompetencje na rynku pracy u absolwentów ocenianego kierunku, ocenić aktualny program studiów i zaproponować zmiany. Obecnie ankieta nie jest przeprowadzana. Rekomenduje się zatem, aby prace Rady miały charakter faktyczny i usystematyzowany poprzez organizację regularnych spotkań i zastosowanie odpowiednich narzędzi, co realnie przełoży się na jakość kształcenia na ocenianym kierunku.

Na Uczelni funkcjonuje Konwent Rozwoju powołany zarządzeniami Rektora nr 34/R/WSPA/2016-2017 i 35/R/WSPA/2016-2017 z dnia 18 maja 2017. W jego skład wchodzi przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego różnych kierunków, a do jego zadań należy konsultacja bieżącej i planowanej oferty dydaktycznej oraz wspierania władz WSPA w podejmowaniu decyzji o charakterze strategicznym. W składzie Konwentu brakuje jednak pracodawców, którzy odpowiedzialiby profilowi

ocenianego kierunku. Rekomenduje się uzupełnienie składu Konwentu Rozwoju, tak aby jego prace obejmowały również ofertę kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna.

W zakresie dotyczącym ocenianego kierunku Uczelnia podejmuje następujące formy współpracy z interesariuszami zewnętrznymi:

1. Kształcenie na praktykach studenckich (opisane w Kryterium 2);
2. Prowadzenie zajęć programowych o charakterze praktycznym przez interesariuszy zewnętrznych; np. z podstaw dziennikarstwa telewizyjnego. Uczestnictwo w tego typu zajęciach jest dla studentów okazją do kontaktu z potencjalnymi pracodawcami i poznania realiów ich pracy.
3. Realizacja wspólnie z otoczeniem społeczno-gospodarczym projektów, które poszerzają ofertę edukacyjną i pozwalają studentom częściowo zrealizować praktyki zawodowe:
 - a. produkcja spotów społecznych przez WSPA na zlecenie Związku Stowarzyszeń Forum Lubelskich Organizacji Pozarządowych w ramach projektu „Lubelscy Liderzy Dostępności na Start. Realizacja była w pełni studencka;
 - b. udział studentów w realizacji koproduktowanego przez TVP3 Lublin, Teatr im. J. Osterwy w Lublinie, Teatr Gardzienice oraz WSPA w Lublinie spektaklu teatru telewizji „Historyja o chwalebnym Zmartwychwstaniu Pańskim”. Studenci otrzymali zadania w ramach asystentury produkcji, asystentury realizacji, asystentury redakcji i asystentury post produkcji;
 - c. udział studentów w realizacji podcastów powstających w ramach realizacji przez Miasto Lublin zadań prowadzonych na rzecz Europejskiej Stolicy Młodzieży Lublin 2023 (Lublin is YOUth). Studenci przy realizacji podcastów mają do dyspozycji infrastrukturę Partnerów Technologicznych dla ocenianego kierunku.
4. Organizacja tzw. „Master Classes” dla studentów ocenianego kierunku, czyli mistrzowskich zajęć wykładowo-warsztatowych prowadzonych przez przedstawicieli mediów dziennikarstwa i komunikacji społecznej, pozwalające studentom lepiej poznać specyfikę pracy na różnych stanowiskach i w różnych typach instytucji.
5. Organizacja wizyt studyjnych u pracodawców. Wydarzenia tego typu nie są na stałe wkomponowane w realizację programu na ocenianym kierunku, ale są organizowane dosyć często. Niektóre z wizyt są organizowane regularnie, np. wizyty w Polskim Radiu. Jest to dla studentów kolejna okazja do bliższego poznania instytucji, w których mogą odbywać praktyki studenckie i finalnie podjąć pracę.

Przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego nie mają wpływu na listę tematów prac dyplomowych, proces dyplomowania i nie uczestniczą w pozostałych działaniach podnoszących jakość kształcenia, np. w analizie losów absolwentów kierunku. W związku z pandemią SARS-Cov-2 część form współpracy została ograniczona. Uczelnia utrzymywała sporadyczny kontakt z przedstawicielami otoczenia zaangażowanymi w prace Rady Konsultacyjnej. Niemniej, przedstawiciele pracodawców prowadzący zajęcia nadal uczestniczyli w realizacji programu studiów.

Zakres współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest poddawany okresowym przeglądom. Stanowi on przedmiot rozważań Kierunkowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia. Przegląd współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym na poszczególnych kierunkach dokonywany jest corocznie

podczas posiedzenia Uczelnianego Zespołu ds. Jakości Kształcenia oraz na bieżąco podczas posiedzeń Kolegium Dziekańskiego. Działania te jednak mają charakter ilościowy, a nie jakościowy. Nie analizuje się poprawności doboru instytucji współpracujących, skuteczności form współpracy i jej wpływu na doskonalenie realizacji programu studiów, w tym osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Nie wyciągnięto zatem żadnych wniosków na podstawie prowadzonego przeglądu. Skutkiem tego jest m. in. brak kontynuowania, rozwijania lub naśladowania tych inicjatyw, które przyniosły pozytywne rezultaty. W przypadku, gdy współpraca Uczelni z niektórymi pracodawcami przynosi pozytywne skutki, wypracowany model współpracy nie jest przez Uczelnię analizowany w celu zaimplementowania i powielenia. Z tego powodu potencjał współpracy z otoczeniem dla rozwijania kierunku media i dziennikarstwo nie jest w pełni wykorzystany.

Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Program studiów na kierunku media i dziennikarstwo jest zaprojektowany, realizowany i rozwijany przy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Liczba interesariuszy zewnętrznych zaangażowanych do współpracy, a także profil ich działalności jest odpowiedni dla potrzeb kierunku. Współpraca z interesariuszami zewnętrznymi przybiera różne formy, jednak ma charakter incydentalny i nie jest usystematyzowana. Pomimo powołania nowego składu Rady Konsultacyjnej, gremium to nie rozpoczęło faktycznych prac. Wiele działań jest planowanych, jednak ich realizacja jeszcze nie nastąpiła.

W odniesieniu do współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływu na rozwój kierunku stwierdzone zostały następujące uchybienia, stanowiące podstawę zaproponowanej oceny:

1. Brak systematycznej i kompleksowej współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, przejawiający się w niewykorzystaniu jej ram organizacyjnych oraz w ograniczonym wykorzystaniu potencjału otoczenia społeczno-gospodarczego ocenianego kierunku w budowaniu stabilnych i wzajemnie korzystnych partnerstw z instytucjami otoczenia..
2. Brak prowadzenia okresowej ewaluacji współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz wykorzystania jej wyników do doskonalenia zakresu i form współpracy oraz jej ram organizacyjnych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

1. Zaleca się prowadzenie regularnej, usystematyzowanej, kompleksowej współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym z wykorzystaniem stworzonych w Uczelni ram organizacyjnych oraz sprawdzonych jako skutecznej wcześniej stosowanych metod i narzędzi.
2. Zaleca się prowadzenie regularnej, usystematyzowanej i kompleksowej ewaluacji współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, obejmującej analizę efektywności poszczególnych działań, służącej do podejmowania działań doskonalących, w tym rozwijania tych form współpracy, które przyczyniają się najlepiej do wzmocnienia relacji z otoczeniem i poprawy jakości kształcenia na profilu praktycznym.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Umiędzynarodowienie procesu kształcenia realizowane jest przede wszystkim poprzez wymianę międzynarodową studentów i kadry, w ramach europejskiego programu mobilności Erasmus+ oraz realizowanego ze środków norweskich. Dodatkowo w ramach wspomnianych programów możliwe jest skorzystanie z praktyk zagranicznych, które mogą być zaliczone jako praktyki obowiązkowe lub jako dodatkowa praktyka odnotowana w suplemencie do dyplomu. Dla ocenianego kierunku Uczelnia ma podpisane umowy z 4 krajami: Belgią, Węgrami, Włochami i Portugalią. W ciągu ostatnich 5 lat z możliwości studiowania poza granicami kraju skorzystała 1 osoba a 15 odbyło zagraniczne praktyki. Nie ma informacji czy jakiejkolwiek osoby z uczelni zagranicznej zdecydowały się studiować na ocenianym kierunku w ramach programu Erasmus+, ale biorąc pod uwagę, że w ofercie programowej znajdują się zajęcia prowadzone w języku polskim (jedynie przedmiot ekonomia prowadzony jest z elementami języka angielskiego), to brak odwiedzających studentów z wymiany jest zrozumiałe. Nie ma też informacji, które wskazywałyby, że na oceniany kierunek z wykładami przyjeżdżają nauczyciele z zagranicznych uczelni.

Kadra dydaktyczna ma możliwość rozwoju w wymiarze międzynarodowym nie tylko uczestnicząc we wspomnianych programach wymiany (wskazano 5 takich pobyków), ale także biorąc udział w szkoleniach przeprowadzanych przez zagranicznych partnerów (m.in. Solheimar – Islandia; EDU Culture – Cypr, Euro Pass – Irlandia, i in.), m.in. podnoszące kompetencje w zakresie metod i technik nauczania.

Zarówno kadra dydaktyczna, administracyjna, jak również studenci mogli również skorzystać ze szkoleń, organizowanych w ramach programu "Open minded" (2018-2021): szkolenia językowe, szkolenia z zakresu efektywnej komunikacji i pracy z klientem, z zakresu komunikacji w środowisku wielokulturowym, z zarządzania kryzysem. W ramach tego projektu zostały również zrealizowane wizyty studyjne pracowników WSPA w 2 zagranicznych ośrodkach; zorganizowano także kursy nauki języka polskiego dla studentów z zagranicy (230 osób); utworzono punkt Welcome Centre.

Uczelnia zrealizowała również projekt "Wyspa internacjonalizacji" (2019-2021) sfinansowany z funduszy Unii Europejskiej, dzięki któremu zrealizowano cykl szkoleń z obszaru kompetencji kulturowych. Program umożliwił również zorganizowanie międzynarodowej konferencji naukowej oraz odbycie kilku wizyt studyjnych.

Opisana działalność Uczelni w zakresie podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia ma charakter ogólnouczelniany. Dla ocenianego kierunku wskazano przede wszystkim na programy mobilnościowe oraz działalność naukową kadry w wymiarze międzynarodowym. Niemniej jednak tworzone są warunki dla umiędzynarodowienia procesu kształcenia poprzez wspieranie w tym

aspekcie aktywności kadry oraz sprzyjanie mobilności studentów. Ponadto na kierunku media i dziennikarstwo prowadzone są lektoraty z języków obcych oraz wprowadzono zajęcia *komunikacja międzykulturowa*.

Okresową oceną stopnia umiędzynarodowienia kształcenia na ocenianym kierunku zajmuje się Pełnomocnik ds. Ewaluacji Jakości Kształcenia, który nie rzadziej niż raz w roku przeprowadza badanie wśród studentów na temat dostępności informacji o wymianie międzynarodowej. Ocena dotycząca współpracy międzynarodowej odbywa się również na poziomie Działu Współpracy Międzynarodowej i Władz Uczelni, które mogą podejmować stosowne decyzje w tym zakresie. Należy zauważyć, że ocena stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia została sprowadzona do wymiaru głównie współpracy międzynarodowej (z perspektywy studenta jedynie do informacji na temat dostępności informacji o programach mobilności). Brak jest informacji na temat ocen skali, zakresu i zasięgu aktywności międzynarodowej, jak również oferty programowej.. Rekomenduje się prowadzenie okresowej oceny umiędzynarodowienia kształcenia na kierunku media i dziennikarstwo, obejmującej w sposób kompleksowy różne aspekty procesu umiędzynarodowienia, w tym zakres i zasięg, rodzaje podejmowanych aktywności oraz oferty Uczelni, kierowanej do studentów i nauczycieli akademickich z uczelni zagranicznych.

Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uczelnia podejmuje działania wspierające umiędzynarodowienie procesu kształcenia na ocenianym kierunku na zadowalającym poziomie. Nauczyciele uczestniczą w mobilności międzynarodowej, zarówno naukowej, jak i dydaktycznej, w ramach programu Erasmus+. Studenci mają możliwość wyjazdu do uczelni partnerskich, szkoła przyjmuje również studentów z zagranicy i otacza ich kompleksową opieką. Umiędzynarodowienie, choć w ograniczonym zakresie, podlega monitorowaniu, którego rezultaty są wykorzystywane do rozwoju aktywności w tym zakresie.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

-

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Uczelnia zapewnia wsparcie studentom ocenianego kierunku podczas studiowania. Wsparcie to objawia się m.in. poprzez uwzględnienie potrzeb różnych grup studentów, zapewnienie odpowiednich narzędzi do rozwijania się studentów, czy też pomoc materialną. Proces udzielania wsparcia studentom

obejmuje różne obszary i w znacznej mierze realizowany jest w formach dostosowanych do potrzeb i oczekiwań studentów.

Studenci mogą korzystać z pomocy nauczycieli akademickich podczas prowadzonych przez nich konsultacji na platformie Moodle, jednak należy zauważyć, że Uczelnia nie zapewnia studentom możliwości kontaktu bezpośredniego w siedzibie Uczelni ze wszystkimi nauczycielami akademickimi prowadzącymi zajęcia. Rekomenduje się wyznaczenie terminów konsultacji bezpośrednich w siedzibie Uczelni ze wszystkimi nauczycielami akademickimi prowadzącymi zajęcia na ocenianym kierunku.

Studenci ocenianego kierunku mogą korzystać z uczelnianego sprzętu komputerowego. Należy ponadto zaznaczyć, że Uczelnia przewiduje rozwiązania dla studentów wykluczonych cyfrowo, a także przewiduje szkolenia z korzystania z platformy e-learningowej. Studenci mogą korzystać ponadto ze wsparcia koordynatora ds. procesu kształcenia zdalnego, który pomaga w rozwiązywaniu problemów dotyczących zajęć prowadzonych na platformie e-learningowej.

W przygotowaniu do wejścia na rynek pracy wspiera studentów Akademickie Biuro Karier. Biuro zajmuje się m.in. wspieraniem studentów podczas poszukiwania miejsc praktyk oraz doradztwem zawodowym. Studenci mają także możliwość uczestnictwa w praktykach zagranicznych, organizowanych w ramach programu Erasmus+ oraz PO WER. Studenci mają również możliwość uczestnictwa w Targach Pracy i Tygodniu Kariery. W organizacji praktyk wspiera studentów ponadto koordynator ds. praktyk zawodowych.

Uczelnia wspiera studentów w zakresie przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej także poprzez m.in. pomoc nauczycieli akademickich w realizacji projektów o charakterze praktycznym. Uczelnia wskazuje bowiem studentom partnerów zewnętrznych, z którymi realizować mogą projekty, co pozwala na zdobycie umiejętności potrzebnych na rynku pracy. Dodatkowo studenci uczestniczą w zajęciach *technologia kreatywności*, w ramach których zdobywają kompetencje takie jak *komunikacja interpersonalna*, czy też *konstruktywne rozwiązywanie konfliktów*. W ramach projektu „WySPA kwalifikacji i umiejętności - zintegrowany program rozwoju uczelni” studenci mogą także korzystać z bezpłatnych, certyfikowanych szkoleń podnoszących ich kwalifikacje.

Głównym mechanizmem zachęcającym studentów do osiągania wyróżniających się wyników w nauce, również osiągnięć naukowych, artystycznych i sportowych jest stypendium rektora. Dodatkowo studenci mogą starać się o stypendium ministra za wybitne osiągnięcia, stypendium finansowanego przez Urząd Miasta Lublin, czy też stypendium Marszałka Województwa Lubelskiego. Informacje na ten temat są przekazywane studentom przez pracowników Uczelni oraz za pośrednictwem strony internetowej i mediów społecznościowych Uczelni.

Uczelnia wspiera mobilność studencką o charakterze międzynarodowym, oferując studentom możliwość skorzystania z programu Erasmus+. Studenci każdego roku otrzymują najważniejsze informacje dotyczące oferty podczas dni informacyjnych programu Erasmus+.

Przedstawiciele kół naukowych nie uczestniczyli w spotkaniach z zespołem oceniającym podczas wizytacji, jednak z dostępnych informacji wynika, że w Uczelni funkcjonują koła naukowe. Należy jednak wskazać, że brak jest ogólnodostępnych informacji na temat możliwości dołączenia do prac w ramach poszczególnych kół naukowych, a w mediach społecznościowych poszczególnych organizacji studenckich brak jest informacji o bieżącej działalności. Rekomenduje się zapewnienie studentom dostępu do informacji o możliwości włączenia się w działalność organizacji studenckich i kół

naukowych, a także o bieżącej ich działalności, ja również intensywne motywowanie studentów do podejmowania aktywności poza realizacją programu studiów.

Studenci mają możliwość udziału w realizacji projektów takich jak tworzenie materiałów promocyjnych Uczelni, czy też organizacji wydarzeń uczelnianych i przygotowaniu działań marketingowych w social mediach. Warto zaznaczyć, że studenci mogą uzyskać obniżenie czesnego z tytułu aktywnej działalności w kołach naukowych, organizacjach studenckich i w życiu akademickim. Na Uczelni, w ramach rozwijania zainteresowań i docenienia sukcesów studentów, zorganizowano konkurs „WYSPA ma talent”, którego laureaci otrzymali nagrody pieniężne.

Uczelnia zwraca uwagę na dostosowanie wsparcia do indywidualnych potrzeb różnych grup studentów, m.in. znajdujących się w szczególnej sytuacji losowej, osobistej, itp. Studenci zgodnie z regulaminem studiów mogą ubiegać się o przyznanie: urlopu od zajęć, czy też Indywidualnej Organizacji Studiów (IOS). Zgodnie z regulaminem studiów student może starać się o indywidualną organizację studiów w szczególności, gdy studiuje na więcej niż jednym kierunku studiów, wychowuje dzieci, legitymuje się orzeczeniem o niepełnosprawności lub złym stanie zdrowia, jest członkiem sportowej kadry narodowej bądź ma inny powód uniemożliwiający realizowanie studiów w zwykłym trybie. Należy wskazać, że w Uczelni funkcjonuje pokój dla matki z dzieckiem, a także pokój wyciszenia, przeznaczony przede wszystkim dla studentów ze spektrum autyzmu, co dodatkowo stanowi o dostosowaniu wsparcia do potrzeb różnych grup studentów.

Studenci znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej i życiowej mogą korzystać z różnych form pomocy materialnej oferowanej przez Uczelnię, w tym: stypendium socjalnego, zapomogi czy stypendium dla studentów-cudzoziemców. Informacje dotyczące świadczeń pomocy materialnej studenci otrzymują od pracowników Uczelni, a także poprzez stronę internetową oraz media społecznościowe Uczelni.

Uczelnia dba o zapewnienie pomocy studentom z niepełnosprawnościami. Na uczelni funkcjonuje pełnomocnik Rektora ds. studentów z niepełnosprawnościami oraz Biuro ds. Osób z Niepełnosprawnościami, które udziela wsparcia studentom, m.in. poprzez oferowanie usług asystenta, tłumacza języka migowego, czy transport na zajęcia dydaktyczne. Uczelnia oferuje także studentom z niepełnosprawnościami dostosowanie formy egzaminu, a także możliwość jego zdawania z wykorzystaniem dostosowanego komputera, adaptację materiałów egzaminacyjnych, indywidualną organizację studiów, czy też korzystanie ze specjalistycznego sprzętu dostosowanego do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Studenci z niepełnosprawnościami mogą ubiegać się o wypożyczenie sprzętu elektronicznego oraz o stypendium dla osób niepełnosprawnych.

Uczelnia realizuje ponadto projekt „WySPA Dostępności”, którego celem jest podnoszenie dostępności Uczelni w zakresie realizacji potrzeb osób z niepełnosprawnościami, a dodatkowo realizowany jest projekt „WySPA uniwersalnego projektowania”, dzięki czemu podnoszona jest świadomość oraz umiejętności społeczności akademickiej w zakresie potrzeb osób z niepełnosprawnościami poprzez praktyczne wykorzystanie zasad projektowania uniwersalnego.

Studenci zagraniczni mogą liczyć na wsparcie ze strony Centrum Pomocy i Wsparcia dla Polonii i Cudzoziemców, w ramach którego prowadzone jest doradztwo i pomoc studentom zagranicznym. Centrum zajmuje się wsparciem informacyjno-administracyjnym studentów zagranicznych, pomocą w kwestiach pobytu w Lublinie, a także pomocą językową w urzędach. Dodatkowo w Uczelni prowadzona jest nauka języka polskiego dla studentów zagranicznych. Należy podkreślić, że kadra administracyjna posługuje się językami obcymi. W ramach projektu „Open minded” Uczelnia

zrealizowała działania wspierające integrację studentów zagranicznych. Istotnym jest również powstanie Welcome Centre – miejsca przeznaczonego do obsługi studentów i kadry zagranicznej.

Studenci mają możliwość składania skarg i wniosków zgodnie z procedurą obowiązującą w Uczelni. Skargi i wnioski mogą być składane w formie papierowej, elektronicznej bądź ustnie do protokołu. Uczelnia informuje osoby wnoszące skargi i wnioski o sposobie załatwienia sprawy. Studenci w razie problemów mogą zgłaszać się do Rektora, Prorektora, Kanclerza, Dziekana – w godzinach wyznaczonych dyżurów bądź telefonicznie i mailowo, a także do starostów grup lub samorządu studenckiego. Procedura składania skarg i wniosków dostępna jest na stronie internetowej Uczelni.

Uczelnia dba o zapewnienie studentom kształcenia w warunkach bezpieczeństwa. Studenci ocenianego kierunku uczestniczą w obowiązkowych zajęciach z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. W Uczelni działa Rzecznik akademicki, do którego kompetencji należy m.in. dbanie o zapewnienie równego traktowania oraz monitorowanie sytuacji w zakresie bezpieczeństwa. W Uczelni obowiązuje ponadto procedura antydyskryminacyjna obejmująca całą społeczność akademicką Uczelni, a ponadto powołana jest Komisja ds. Przeciwdziałania Dyskryminacji.

Kadra wspierająca posiada kompetencje odpowiadające potrzebom studentów, które umożliwiają wszechstronne wsparcie w rozwiązywaniu spraw studenckich w trakcie procesu nauczania i uczenia się. Studenci mogą korzystać z pomocy pracowników Centrum Studiów Wyższych, którego pracownicy odpowiadają za bieżącą obsługę studentów, prowadzenie zapisów na specjalności czy zamieszczanie ogłoszeń na stronie internetowej. Studentów wspiera także pełnomocnik Rektora ds. studentów, który pomaga w sprawach związanych ze studiowaniem oraz funkcjonowaniem na Uczelni, dba o poprawną obsługę studentów, informuje o problemach studenckich podczas posiedzeń Kolegium Dziekańskiego.

Pracownicy zajmujący się wsparciem studentów mają możliwość uczestniczenia w dodatkowych szkoleniach podnoszących ich kompetencje, m.in. dotyczących wsparcia osób z niepełnosprawnościami, współpracy międzynarodowej i międzykulturowej bądź z zakresu obsługi klienta, w tym cudzoziemców.

Podczas wizytacji przedstawiciele Samorządu Studentów oraz kół naukowych nie uczestniczyli w spotkaniach z zespołem oceniającym, jednak z dokumentów dostarczonych przez Uczelnię wynika, że studentów na szczeblu Uczelni reprezentuje nowo powstały Samorząd Studentów WSPA, w którego skład wchodzi pięciu studentów. Studenci w ramach tej działalności organizują wydarzenia kulturalne, edukacyjne, promocyjne oraz o charakterze społecznym.

Studenci mają reprezentantów w Senacie, a ponadto uczestniczą w projektowaniu programów studiów w ramach prac kierunkowych zespołów ds. jakości kształcenia, a także za pośrednictwem Samorządu Studenckiego mają możliwość opiniowania programów studiów. Uczelnia zapewnia Samorządowi Studentów oraz organizacjom studenckim pomieszczenie wraz ze sprzętem komputerowym i sprzętem biurowym. Uczelnia zapewnia merytoryczne oraz finansowe wsparcie działań organizacji studenckich.

Studenci w trakcie procesu studiowania mogą brać udział w ewaluacji zajęć dydaktycznych, jednak na Uczelni nie jest prowadzona okresowa ewaluacja wsparcia studentów. Studenci nie mają możliwości uczestniczenia w badaniu, w którym mogliby ocenić formy udzielanego przez Uczelnię wsparcia, czy też skuteczność systemu motywacyjnego. Rekomenduje się wdrożenie okresowej ewaluacji wsparcia studentów, tj. m.in. ocena wsparcia materialnego, oceny obsługi administracyjnej, wsparcia udzielanego osobom z niepełnosprawnościami.

Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wsparcie studentów w procesie uczenia się przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi zawodowemu, naukowemu i społecznemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, jednakże wyłącznie w formie zdalnej, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności zawodowej, motywuje studentów do osiągnięcia bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich. Formy i zakres wsparcia studentów nie są poddawane okresowej ewaluacji, której wyniki mogłyby być wykorzystywane w doskonaleniu i zapewnieniu większej skuteczności wsparcia studentów w procesie uczenia się oraz ogólnym rozwoju.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

-

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Kompletna informacja o programie studiów jest dostępna publicznie na stronie internetowej Uczelni. Informacja ta jest podana w sposób zrozumiały oraz jest łatwo odnajdywalna (nie ma zbyt długich ścieżek dostępu). Strona jest nowoczesna i elegancka pod względem graficznym, łatwa w odbiorze dla każdego użytkownika. Zapewniona jest podstawowa dostępność cyfrowa strony internetowej Uczelni.

Na stronie głównej Uczelni w ramach zakładki *Oferta* dostępna jest podstawowa informacja o kierunku studiów obejmująca misję kierunku, adresatów, ogólną charakterystykę programu i jego specyfiki, możliwości kariery zawodowej, określenie czasu trwania i poziomu studiów (nb. poziom studiów jest określony niezgodnie z terminologią stosowaną w ustawie, zamiast studia pierwszego stopnia, jest określenie studia licencjackie), dostępne formy studiów: stacjonarne, niestacjonarne, online) określenie maksymalnej wysokości stypendium (jednak bez wskazania jakie składniki ta maksymalna wysokość obejmuje), plan studiów (obejmujący zwięzły opis sylwetki absolwenta, wykaz modułów treściowych wraz z ich krótką charakterystyką, wyszczególnieniem form zajęć składających się na moduł, form zaliczenia, określeniem rodzaju modułu – (ogólnouczelniany, międzykierunkowy, kierunkowy, praktyczny, do wyboru), wskazaniem liczby godzin z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia oraz studentów, liczby godzin samokształcenia, oraz punktów ECTS – w podziale na studia stacjonarne i niestacjonarne). Plan studiów jest do pobrania w pliku excel – trudno dostępnym dla osób z niepełnosprawnością wzroku.

Ogólna charakterystyka studiów na stronie głównej Uczelni obejmuje ponadto wykaz specjalności z ich krótkim opisem.

Ze strony głównej Uczelni, ale z dość nieoczekiwanego miejsca (*Uczelnia/Jakość kształcenia*) dostępny jest pełny opis programu studiów na kierunku media i dziennikarstwo zawierający rozbudowany opis sylwetki absolwenta oraz specjalności w ramach studiów, opis zakładanych efektów uczenia się (w podziale na cykle kształcenia rozpoczynające się w kolejnych latach akademickich) oraz sylabusy zajęć (obejmujące ogólną charakterystykę zajęć, cele, szczegółowe efekty uczenia się zakładane dla zajęć, formy zajęć i ich wymiar godzinowy dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, treści programowe, metody prowadzenia zajęć, metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, zalecaną literaturę, bilans punktów ECTS, datę ostatniej zmiany sylabusu oraz nazwisko osoby, która wprowadziła zmiany). Szczegółowy opis programu studiów oraz sylabusy są dostępne w formacie docx, przyjaznym także dla osób z niepełnosprawnością wzroku.

Na stronie głównej (zakładka *Rekrutacja*) zapewniony jest publiczny dostęp do informacji o warunkach kwalifikacji na studia na kierunku dziennikarstwo i media (nieco mylący, bo zamieszczona na stronie uchwała Senatu zawiera jeszcze dawną nazwę kierunku (dziennikarstwo i komunikacja społeczna), ale zakładka prowadząca do formularza rekrutacyjnego jest już związana z aktualną nazwą kierunku. Kandydat lub inny użytkownik, klikając na zakładkę *Rekrutacja* otrzyma także informację o procesie rekrutacji, w której wyjaśniono krok po kroku zasady rejestracji i wypełniania dokumentów rekrutacyjnych oraz ich składania w trybie online.

Ze strony głównej zapewniony jest także publiczny dostęp do informacji o organizacji praktyk, terminach dyżurów dziekanów, procedury składania skarg i wniosków. Nazwy części zakładek sugerują mylnie ich zawartość np. zakładka *Strony wykładowców*, w przeważającej części prowadzi do adresów poczty elektronicznej wykładowców (podawanie prywatnych adresów poczty elektronicznej wykładowców – np. w domenie gmail, wp jest nieuprawnioną praktyką). Niektóre zakładki na stronie głównej są puste np. zakładka *Kariera*.

Studenci oceniają stronę internetową oraz czerpane z niej informacje związane ze studiowaniem np. dostępność informacji na temat programu studiów, zmian w harmonogramie zajęć, w ramach badania opinii studentów. Ostatni dostępny na stronie Uczelni raport z badania opinii studentów po semestrze letnim 2021/2022 wykazał w większości pozytywną ocenę dostępu do informacji. Niektórzy respondenci wskazywali na konieczność polepszenia nawigacji na stronie internetowej, dodania aplikacji mobilnej na telefon, zwiększenia przejrzystości i intuicyjności strony w obsłudze, wprowadzenia dostępu do wirtualnego indeksu, powiadomienia za pośrednictwem poczty elektronicznej o zmianach w zajęciach. W ocenie dostępnej publicznie informacji o programie studiów nie uczestniczą inne kategorie odbiorców, np. kandydaci na studia, osoby z otoczenia społeczno-gospodarczego. Rekomenduje się uwzględnienie w procesie monitorowania zadowolenia z publicznego dostępu do informacji o programie studiów oraz ich zawartości i sposobu prezentowania również opinii innych, poza studentami, grup interesariuszy oraz wykorzystanie tych w doskonaleniu publicznego dostępu do informacji o programie studiów.

Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uczelnia zapewnia za pośrednictwem strony internetowej publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach. Informacja ta ma charakter kompleksowy i obejmuje cel kształcenia, opis zakładanych efektów uczenia się, opis procesu nauczania i uczenia się oraz jego organizacji, charakterystykę systemu weryfikacji i oceniania efektów uczenia się oraz zasad dyplomowania, przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe. Informacja o programie studiów jest uzupełniona o informacje dotyczące warunków studiowania i wsparcia udzielanego studentom. Zadowolenie studentów z dostępu do informacji jest monitorowane w ramach badania opinii studentów, z którego raport jest publikowany na stronie internetowej Uczelni.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

-

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Uczelnia deklaruje w polityce jakości, iż zmierza, poprzez podejmowane działania, do „stałego oferowania studentom i słuchaczom możliwie najwyższego poziomu kształcenia na wszystkich prowadzonych studiach, kursach i szkoleniach, uwzględniając aktualne trendy i potrzeby rynku pracy oraz najlepsze ogólnopolskie i europejskie standardy”. Narzędziem służącym realizacji polityki jakości jest Wewnętrzny System Zapewniania Jakości Kształcenia (WSZJK). Ostatnie (z roku 2022) zarządzenie Rektora w sprawie WSZJK określa definicję i zakres systemu, jego strukturę, cele i formy realizacji celów systemu, zadania poszczególnych organów jednoosobowych oraz zbiorowych tworzących system.

Zadania w zakresie monitorowania i przeglądu programu studiów na poszczególnych kierunkach oraz jego doskonalenia są powierzone zespołom ds. jakości kształcenia (ZJK) powoływanym dla każdego kierunku studiów prowadzonego w WSPA.

W skład Zespołu ds. Jakości Kształcenia właściwego kierunku wchodzi: (1) Dziekan ds. danego kierunku studiów - jako przewodniczący, (2) trzech nauczycieli akademickich, prowadzących zajęcia dydaktyczne na danym kierunku studiów (3) przedstawiciel studentów, wskazany przez właściwy organ samorządu studentów. Na posiedzenia ZJK Dziekan ds. danego kierunku studiów może zaprosić również inne osoby z głosem doradczym. Posiedzenia ZJK zwoływane są nie rzadziej niż raz w semestrze.

Do kompetencji ZJK należy:

1. analizowanie, aktualizowanie i doskonalenie koncepcji kształcenia kierunku studiów, w tym sylwetki absolwenta,
2. weryfikacja i doskonalenie zakładanych efektów uczenia się na kierunku, w tym efektów kierunkowych i przedmiotowych,

3. doskonalenie przyjętych programów studiów, zgodnie z wymogami ustawowymi, uchwałami i wytycznymi Polskiej Komisji Akredytacyjnej oraz innymi wymogami w zakresie poprawności formalno-prawnej,
4. wdrażanie procedur i wytycznych opracowanych przez pozostałe organy WSZJK,
5. opracowywanie pełnej dokumentacji prowadzonych działań, a w szczególności wniosków, opinii i sprawozdań,
6. organizacja i przeprowadzenie spotkań oraz konsultacji z interesariuszami zewnętrznymi i wewnętrznymi w celu dostosowania oferty do wymagań rynku pracy oraz oczekiwań studentów i słuchaczy,
7. realizacja zadań określonych przez szczegółowe procedury wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia wydane na podstawie niniejszego zarządzenia,
8. współpraca z innymi organami WSZJK w celu lepszej realizacji polityki jakości.

Udział interesariuszy zewnętrznych w zapewnieniu i doskonaleniu jakości programu studiów na kierunku jest zapewniony w ramach powoływanych dla każdego kierunku Rad Konsultacyjnych. W ich skład wchodzi: (1) Dziekan ds. danego kierunku studiów - jako przewodniczący, (2) od 5 do 10 przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego, którzy są merytorycznie związani z danym kierunkiem studiów, (3) przedstawiciel studentów, wskazany przez właściwy organ samorządu studentów.

Do kompetencji Rad Konsultacyjnych należy w szczególności:

1. opiniowanie i proponowanie zmian w ogólnej koncepcji kształcenia na danym kierunku studiów, w tym także sylwetki absolwenta,
2. opiniowanie zmian w zakładanych kierunkowych efektach uczenia się dla danego kierunku studiów, w szczególności w zakresie adekwatności do aktualnych i przewidywanych potrzeb rynku pracy,
3. opiniowanie zmian w programach studiów dla danego kierunku studiów, szczególnie w zakresie przewidywanych treści programowych oraz metod ich realizacji z punktu widzenia kompetencji wymaganych na rynku pracy.

W ramach WSZK zostały przyjęte szczegółowe procedury związane z monitorowaniem i przeglądem programu studiów, tj.:

1. procedura okresowego przeglądu, tworzenia i modyfikacji programów studiów,
2. procedura oceny stopnia osiągania przez studentów efektów uczenia się na każdym etapie procesu kształcenia,
3. procedura systemu weryfikacji efektów uczenia się z uwzględnieniem weryfikacji bieżącej i systemowej,
4. procedura badania losów zawodowych absolwentów WSPA i sposobu wykorzystywania wyników tego badania.

Zmiany w programie studiów dokonywane są w sposób formalny, w oparciu o procedurę przyjętą na podstawie zarządzenia Rektora WSPA z dnia 30 września 2022.

Nowy ZJK dla kierunku media i dziennikarstwo został powołany w grudniu 2022. Korzysta on w monitorowaniu programu studiów na kierunku media i dziennikarstwo z takich dokumentów, jak:

1. wyniki corocznego badania zgodności efektów uczenia się zakładanych dla poszczególnych zajęć określonych w programie studiów na kierunku media i dziennikarstwo z efektami kierunkowymi,
2. wyniki analizy zawartości sylabusów,
3. opinie nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunku na temat programu studiów i poszczególnych jego elementów oraz trudności z nabywaniem przez studentów zakładanych efektów uczenia się,
4. wyniki monitoringu struktury ocen studentów, dokonywanego przez Pełnomocnika Rektora ds. Ewaluacji Jakości Kształcenia,
5. sprawozdanie Dziekana z osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie procesu dyplomowania,
6. wyniki analizy sprawozdań z przebiegu praktyk z minionego roku akademickiego,
7. wyniki monitorowania losów zawodowych absolwentów.

Zgodnie z deklaracją zawartą w raporcie samooceny, ZJK, w toku ich analizy danych i informacji zawartych w wymienionych wyżej dokumentach bierze się także pod uwagę wyniki i wskaźniki z lat ubiegłych w celach porównawczych.

Zespół oceniający zapoznał się z przykładowymi dokumentami z przedstawionej wyżej listy. Zawarte w nich informacje, poza raportem zawierającym wyniki badania losów absolwentów, mają wyłącznie charakter diagnostyczny, opisujący stan faktyczny. Opis stanu faktycznego zawarty w tych dokumentach nie skłania autorów do refleksji mającej na celu poznanie przyczyn opisanego stanu oraz poszukiwanie środków zaradczych. W szczególności wyniki analizy struktury ocen studentów na kierunku media i dziennikarstwo dokonanej przez Pełnomocnika Rektora ds. Ewaluacji Jakości Kształcenia w semestrze letnim 2021/2022, wskazujące na zdecydowaną przewagę ocen bardzo dobrych i dobrych i niewielkie udziały ocen niższych (w tym śladowe ocen negatywnych) nie pobudziły do refleksji dotyczącej przyczyn niezgodnego, z normalnym, rozkładu ocen uzyskiwanych przez studentów i nie pobudziły do przeprowadzenia ewaluacji rzetelności i wiarygodności metod sprawdzania i oceniania studentów oraz zmian w tym zakresie. Podobna brak refleksji dotyczy sprawozdania Dziekana z osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie procesu dyplomowania. Sprawozdanie to jest po prostu zestawieniem arkuszy weryfikacji prac dyplomowych z lat akademickich 2016/2017-2018/2019 wylosowanych do oceny. Arkusz weryfikacji obejmuje aspekty oceny pracy dyplomowej, jak np. zgodność tematu z kierunkiem, struktura pracy, metodyka, dobór literatury przedmiotu, ewaluowane wg skali 2–5 (nie spełnia wymagań – spełnia wszystkie wymagania). W przykładowym sprawozdaniu Dziekana wszystkie poddane weryfikacji prace spełniały wszystkie wymagania lub spełniały je w stopniu dobrym. Wyniki te nie są zgodne z wynikami przeglądu prac dyplomowych dokonanego przez zespół oceniający, przedstawionymi w analizie stanu faktycznego w kryterium 3.

Również przydatność wyników badania losów absolwentów jest w przypadku kierunku media i dziennikarstwo ograniczona, ponieważ, jak wynika z przykładowego przedstawionego w trakcie wizytacji raportu, udział studentów tego kierunku w badaniach losów absolwentów jest niewielki, zaś w kafeerii odpowiedzi na pytanie o to, do jakiej branży należy instytucja zatrudniająca absolwenta

brak jest instytucji związanych z sektorem medialnym. Niemniej jednak wyniki badania losów absolwentów mogą dostarczyć uogólnionych wskazówek dotyczących rozłożenia akcentów w programie studiów, szczególnie w zakresie umiejętności o charakterze generycznym oraz kompetencji społecznych.

Uchybienia i błędy zdiagnozowane przez zespół oceniający w programie studiów, opisanym w sylabusach zajęć w nim określonych, w szczególności błędy dotyczące opisu zakładanych efektów uczenia się, doboru treści programowych, szacowania nakładu pracy studenta niezbędnego do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się, doboru metod kształcenia i systemu weryfikacji efektów uczenia się nabywanych przez studentów nie potwierdzają skuteczności analiz sylabusów zajęć oraz badania zgodności efektów uczenia się zakładanych dla poszczególnych zajęć określonych w programie studiów na kierunku media i dziennikarstwo z efektami kierunkowymi, które to działania ZJK dla kierunku media i dziennikarstwo są deklarowane w raporcie samooceny.

Nie można też stwierdzić, że w ocenie programu studiów są wykorzystywane kluczowe wskaźniki ilościowe postępów oraz niepowodzeń studentów w uczeniu się i osiąganiu efektów uczenia się, wyniki ewaluacji prac dyplomowych oraz egzaminów dyplomowych, informacje zwrotne od studentów dotyczące satysfakcji z programu studiów, warunków studiowania oraz wsparcia w procesie uczenia się, informacje zwrotne od nauczycieli akademickich i pracodawców, informacje dotyczące ścieżek kariery absolwentów, gdyż, jakkolwiek są one przynajmniej w części gromadzone, to nie podlegają dalszej analizie, lub analiza ta jest powierzchowna i prowadzi do trywialnych wniosków.

Udział studentów w procesach zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia, w szczególności w doskonaleniu programu studiów wyraża się głównie w dostarczaniu informacji zwrotnej poprzez uczestnictwo w charakterze respondentów w badaniach ewaluacyjnych oraz poprzez nieformalne kanały komunikacyjne. Studenci posiadają również reprezentantów w wydziałowych ciałach odpowiedzialnych za zapewnienie i doskonalenie jakości kształcenia oraz w Wydziałowej Komisji Dydaktycznej.

Z ZJK współpracuje Rada Konsultacyjna kierunku media i dziennikarstwo. Jej zadania oraz udział jej członków w monitorowaniu, przeglądzie i doskonaleniu programu studiów na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna został scharakteryzowany w analizie stanu faktycznego w kryterium 6. Udział przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego w monitorowaniu programu studiów nie ma charakteru systemowego i przybiera formy incydentalne.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Zapewniony jest nadzór merytoryczny organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem media i dziennikarstwo poprzez wyznaczenie osób i gremiów odpowiedzialnych za kierunek oraz określenie ich kompetencji i zakresu obowiązków, w tym obowiązków w zakresie zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia na kierunku. W odniesieniu do zatwierdzania, zmiany oraz wycofania programu

studiów obowiązuje zarządzenie Rektora Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie, określające procedurę wprowadzania zmian do programu obowiązującego.

Uczelnia zorganizowała struktury wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia zarówno na poziomie centralnym, jak i na poziomie kierunków studiów, zaplanowała i określiła procedury monitorowania programu studiów i warunków jego realizacji. Konkretyzacja tych mechanizmów na poziomie kierunku media i dziennikarstwo nie przynosi jednak rezultatów. Jest to spowodowane niską jakością gromadzonych danych i informacji o programie studiów i warunkach jego realizacji, ich ogólnikowością i powierzchownością, brakiem analizy danych, wyjaśniania przyczyn zdiagnozowanych w wyniku prowadzonych analiz zjawisk, a w konsekwencji brakiem systemowego planowania i wykonywania działań naprawczych lub doskonalących, jako rezultatu procesu gromadzenia danych i informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji, ich opracowania i interpretacji. Wysiłek wkładany w przygotowanie danych i informacji nie przekłada się na skuteczne diagnozowane trudności i problemów oraz ich rozwiązywanie. Procesy zapewnienia jakości ograniczają się do zgromadzenia danych i informacji, dodajmy niskiej jakości, co powoduje niską skuteczność systemu zapewnienia jakości w zakresie doskonalenia programu studiów na kierunku. Brak kompleksowego podejścia do monitorowania programu studiów prowadzi w konsekwencji do powstawania błędów i uchybień zdiagnozowanych w analizie stanu faktycznego w kryterium 1, 2, 3, 4 oraz 6, w wewnętrznym systemie zapewnienia jakości kształcenia zabrakło bowiem mechanizmów do zidentyfikowania tych uchybień występujących na poziomie kierunku studiów.

W odniesieniu do mechanizmów wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia związanych z monitorowaniem i przeglądem programu studiów zdiagnozowano nieprawidłowości, skutkujące brakiem skuteczności systemu w zakresie identyfikowania uchybień i błędów w programie studiów, stanowiące podstawę zaproponowania oceny spełnienia kryterium 10. Są to następujące uchybienia:

1. Brak kompleksowego podejścia do monitorowania programu studiów, tj. obejmującego gromadzenie informacji i danych o programie studiów na kierunku media i dziennikarstwo i warunkach jego realizacji, ich opracowanie i analizę oraz interpretację i formułowanie wniosków stanowiących podstawę do systemowego planowania i wdrożenia działań o charakterze korygująco-naprawczym lub doskonalącym.
2. Niska jakość informacji i danych o programie studiów i warunkach jego realizacji gromadzonych w wewnętrznym systemie zapewniania jakości kształcenia, spowodowana ich ogólnikowością i powierzchownością i trywialnością, co skutkuje niską użytecznością danych i informacji w diagnozowaniu błędów, uchybień i nieprawidłowości, a w konsekwencji niską skutecznością w korygowaniu i doskonaleniu programu studiów na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Zaleca się zapewnienie skuteczności wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia w diagnozowaniu niezgodności i błędów w programie studiów na kierunku media i dziennikarstwo poprzez wprowadzenie mechanizmów mających na celu zapewnienie wysokiej jakości informacji i danych gromadzonych o programie studiów i warunkach jego realizacji oraz ich użyteczności w diagnozowaniu błędów i nieprawidłowości.

2. Zaleca się uwzględnienie w procesach monitorowania i przeglądu programu studiów i warunków jego realizacji kompleksowego podejścia do procesów zapewniania jakości i uzupełnienie gromadzenia informacji i danych o programie, procesami ich opracowania i analizy, interpretacji oraz wykorzystania wyników do planowania i realizacji działań korygująco-naprawczych i doskonalących.